ÁRA: 25 Ft

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

1993. MÁJUS 12. FŐSZERKESZTŐ: SZUHAY BALÁZS 49. ÉVFOLYAM, 19. SZÁM

FARKAS LAJOS RAJZA

Mai számunk írói:

Alföldi Imre
Becsei Miklós
Bodnár Gyula
Bólya Péter
Cser Gábor
Farkas Márton
Fecske Csaba
Galambos Szilveszter
G. Szabó Judit
Kvári Sinkó Zoltán
Mátyás István
Miklósi Ottó
Walter Béla
Wéber Tamás

és rajzolói:

Balogh Lajos
Dluhopolszky László
Dunai Imre
Farkas Lajos
Gyöngy Kálmán
Jelenszky László
Nemes Zoltán
Rau Tibor
Szabó László Róbert
Dr. Tarnóczy Zoltán

MAGYAR MURPHYK

POLINFORM TÁJÉKOZTATÓ

Ha azt tapasztalod, hogy csak a bizonytalanság biztos, akkor éppen az átmenethez közeledsz.

●

AMI AZ „EMEL” TÉTELEKBŐL KIMARADT

A kommunizmus kétszer ejtette zavarba a világot. Amikor megszületett, s amikor kimúlt.

●

RUSH ŐRMESTER EVOLÚCIÓS TÖRVÉNYE

A fejlődés csúcsa, ha a politika a politikusok magánügyévé válik.

●

FAIRFAX ETIKAI TÉTELE

Moralizálni vénasszonyos dolog. No, de a közlekedési morál? Azért az vérre megy!

●

PATTON PROFESSZOR VÉLEMÉNYE: AMIKOR A TÖRTÉNELEM SZAMÁRFÜLET MUTAT

Diktatúrában könnyű volt az egység: kis kivétellel mindenki demokráciát akart.

●

EUROPÉER SZABÁLY

A profik már régóta tudják, nem szeretni kell egymást, csupán nem gyűlölni.

●

PHILLIPS AZ EKHÓS SZEKÉRTÁBORRÓL

A jó színháznak is szüksége van ripacsokra. De ennyire?...

●

UTÓPIA TÖRVÉNY

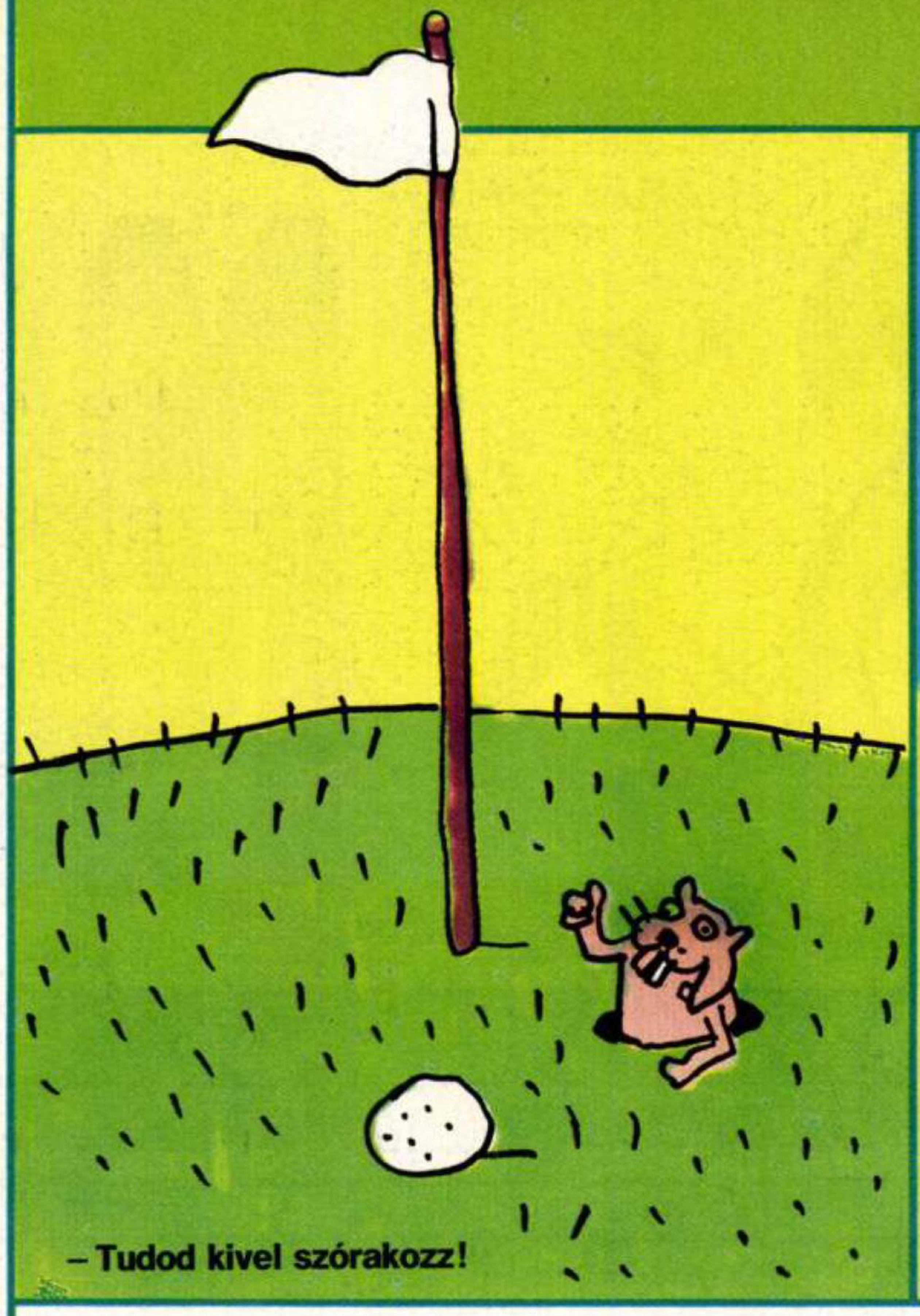
Néhány utópiára fényes jövő vár, mihelyst sikerül föltalálni az érdekmentes világot.

●

MEADER EGÉSZSÉGÜGYI TÉTELE

Ahol gyógyításra szorul a társadalom, ott ne várj csodákat az egészségügytől.

BECSEI MIKLÓS

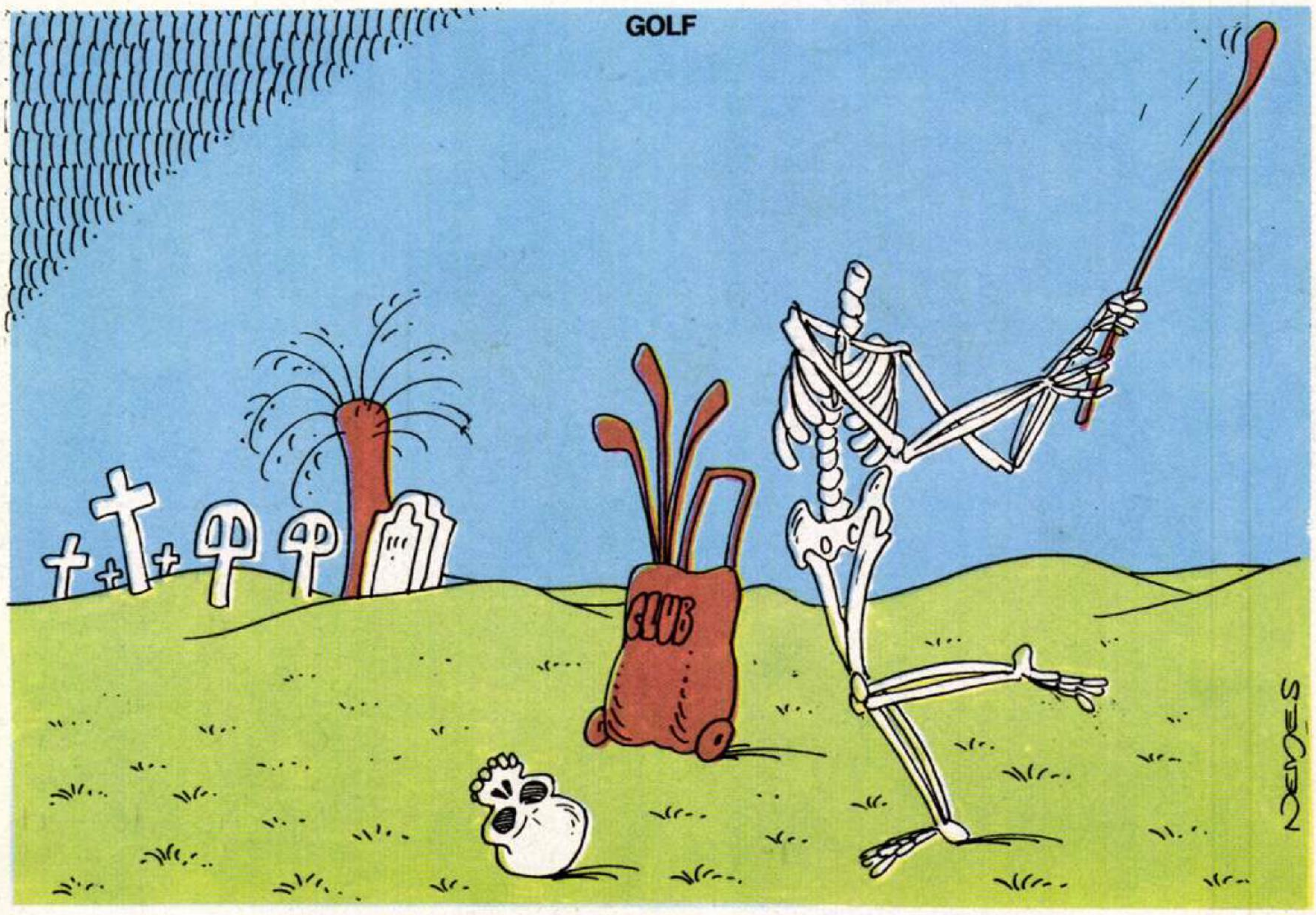

– Tudod kivel szórakozz!

KÖZTÁRSASÁG-GOLF

GOLF

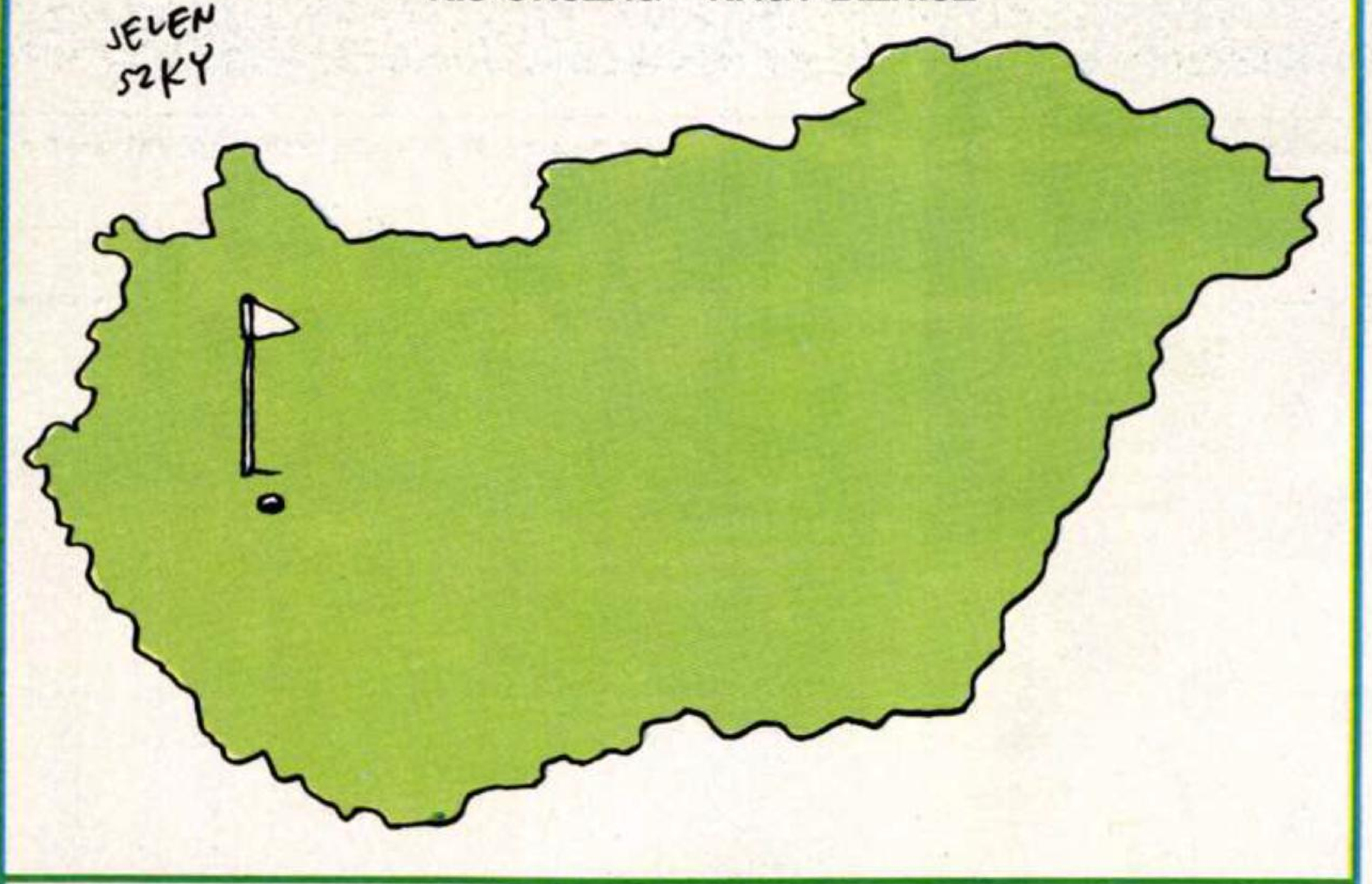
ŐS GOLF

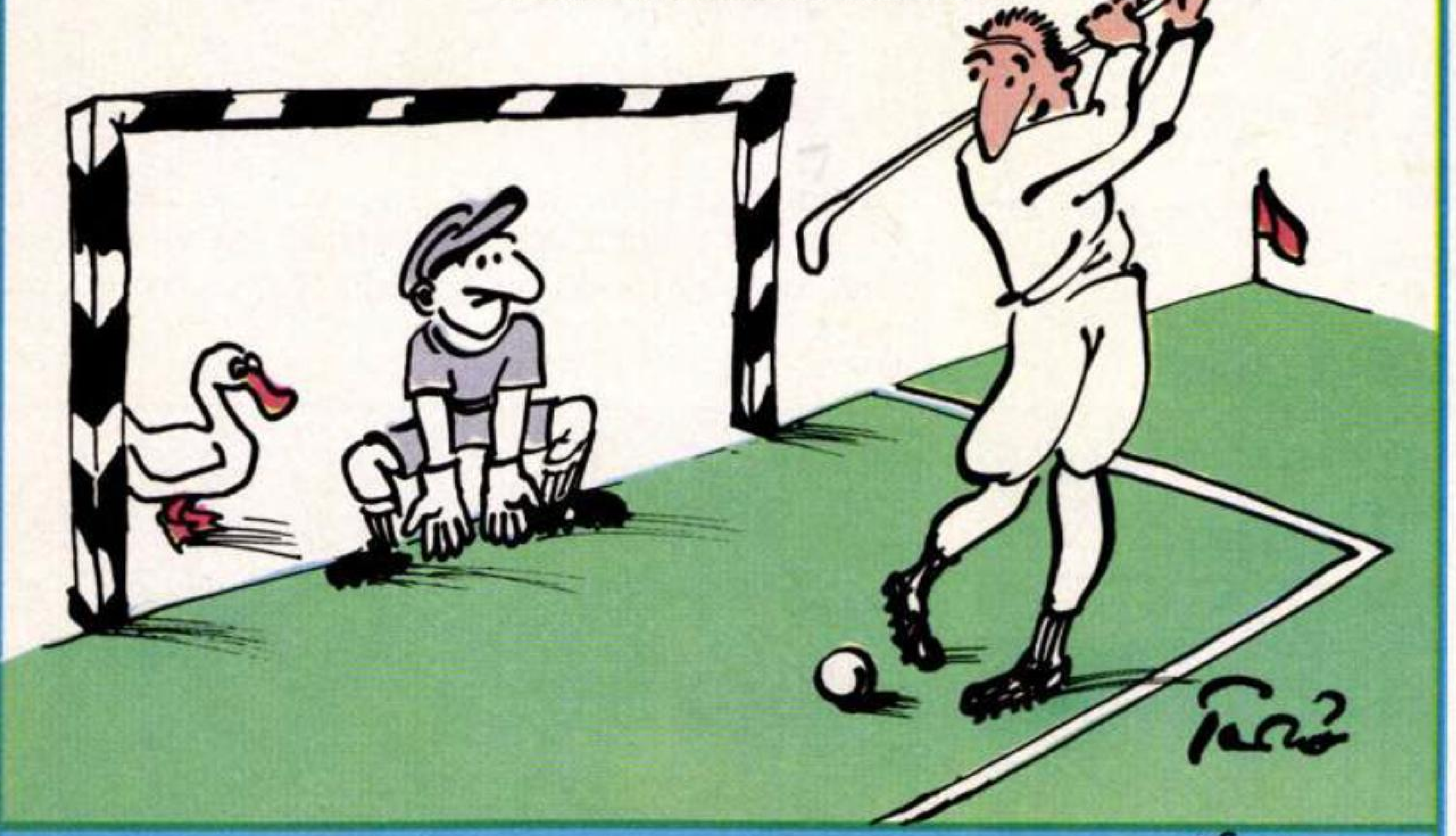

– Már megint az asszony!

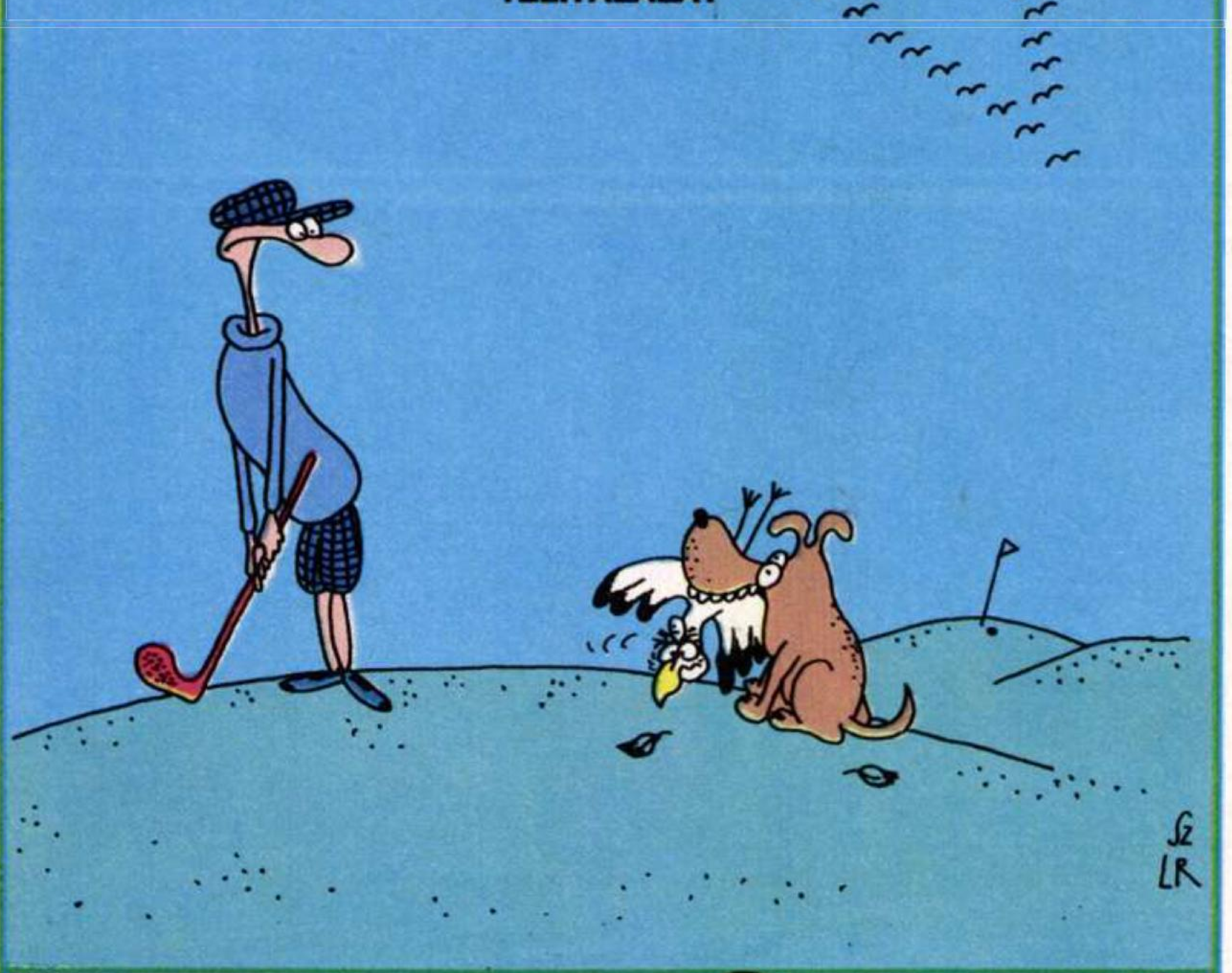
KIS ORSZÁG – NAGY BIZNISZ

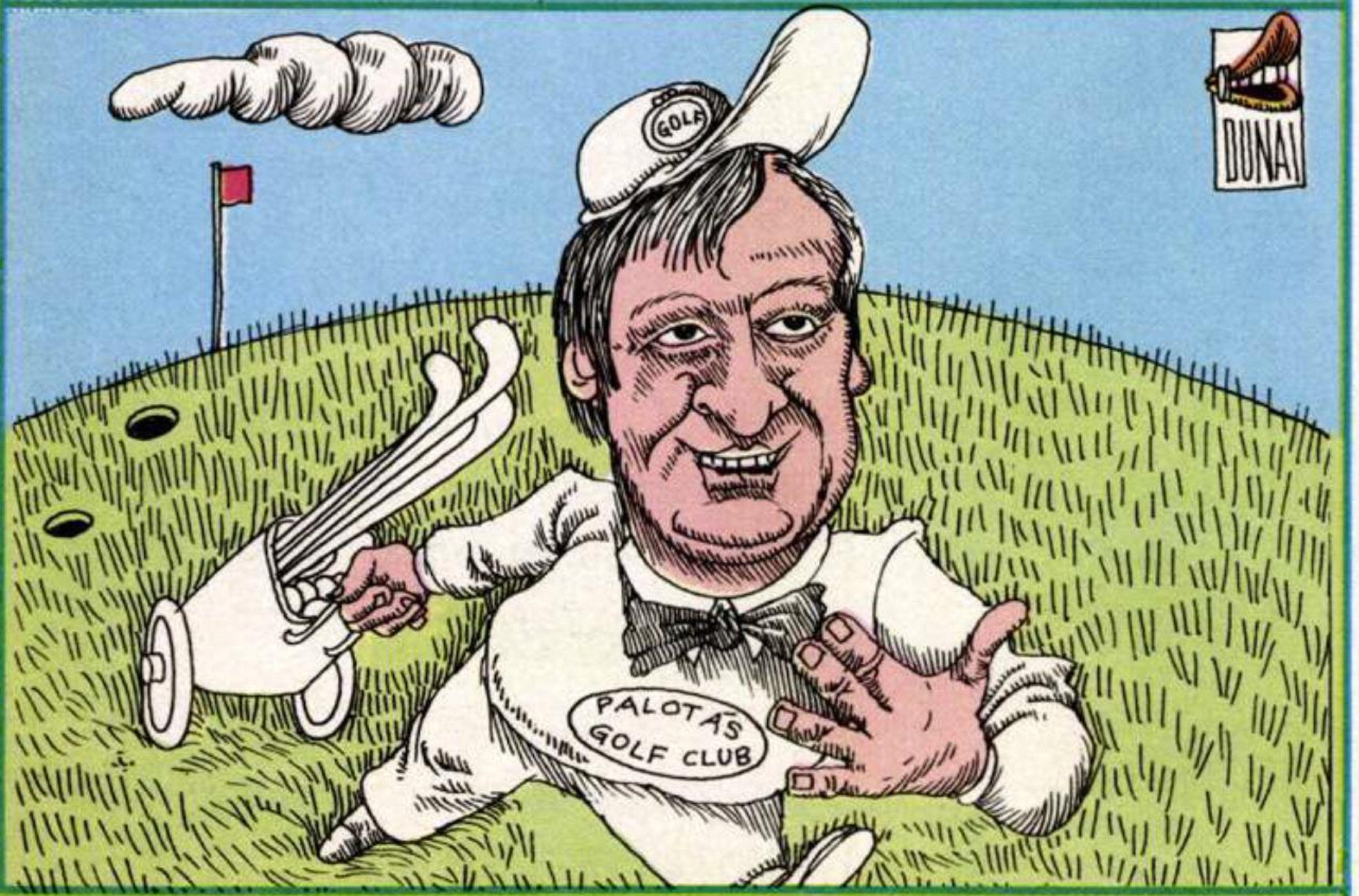

MINDEN KEZDET NEHÉZ

TELITALÁLAT

– Érdekes, azelőtt a centrumért jobban rajongtam!

SZUHAY BALÁZS:

VEZÉRCIKI

Olvasom, hogy Palotás János 150 millióért golfpályát vásárolt Bükfürdőn.

Öröm olvasni az ilyesmit. Mindig csak azt hajtogatják, hogy ilyen nyomor, meg olyan szegénység van az országban, és egyszer csak kiderül, akad olyan hazánkfia, akinek van 150 milcsije golfpályára.

Ha rosszindulatú lennék, még azt is megkockáztatnám: ez így helyes, egy milliomos golfozzon és ne politizáljon. De mert a rosszindulatnak még az árnyékától is irtózom, a fenti mondat eszembe se jut. Soha nem vetemednék arra, hogy leírjam, Palotás inkább golfozzon és ne politizáljon.

Arról nem is beszélve, hogy az MDF támogatásával a parlamentbe jutott MDF ellenes politikus (még merje mondani valaki, hogy az MDF nem követett el hibákat...) ezzel a lépésével nagyban hozzájárult a leszereléshez. Fogadni mernék, egy puskával kevesebb lesz e honban. Gyanítom ugyanis, hogy a Palotás alapította Köztársaság Párt egyik vezető személyisége, Bodrogi Gyula ezentúl nem vadászni, hanem golfozni fog. Ez örvendetes, hiszen a labdát ütni sokkal vértelenebb, nemesebb sport, mint bakot lőni...

Mégis mocorog bennem a kisördög, miért vásárol valaki mostanság golfpályát. Hiszen nálunk a golf igazán nem nevezhető tömegsportnak. Még szegény Puskás sem képes összekalapálni egy valamire való futballcsapatot sem, golf-ügyben pedig Bodrogi az egyetlen (ex-)puskásunk. Akkor hát minek a pálya?

Nálunk maga a golf szó is *non grata*. Példaként a Golf Szálló jut eszembe, mely a szocializmus dicső éveiben az ötletes Vörös Csillag nevet kapta. Természetes, hogy amikor a vörös csillag kiment a divatból (ma már csak az MP-vé rövidült MSZMP hetilapján és nyugatról importált tévés piperecikk-reklámban látható), a szabadsághegyi szálloda számára is új nevet kellett keresni. De nem a régit, a Golfot kapta vissza. Panoráma Hotel lett a neve. Logikus, hiszen a budai hegyvidék olyan ritka pontján áll, ahonnan semmiféle panoráma – magyarul kilátás – nem nyílik. Ha valaki a Golf-Vöcsi-Panoráma hotelben panorámára vágyik, bizony el kell kutyagolnia a János-hegyi kilátóig, mely mint köztudott, Bodrogi Gyula vezetésével működik, vagyis (Köztársaság) párton belül van.

Lehet, hogy Palotást a szálloda névváltoztatásainak története zavarta meg, s azt hitte, egy golfpályáról jobb kilátásai lesznek?

Ne morfondírozzunk ezen. Inkább örüljünk, hogy egy magyar tőkés elvette a svédektől a bükfürdői golfütőt. Mert hogy eredetileg a pályát ott a svédek építették, állítólag kétszer annyiért, mint amennyiért az új tulajdonos megvette. Vagyis egy honfitársunk vélhetően jó üzletet kötött. A magyar föld egy darabkája ismét hazai kézbe került – és ez sem utolsó szempont.

Ami a honunkban fellelhető többi földet illeti – nos, ott még gurítják a labdát ide-oda. Még nem tudni, ki fog vetni és ki fog aratni.

Bevallom, akkor lenne teljes az örömöm, ha a földeken a labdaszedők helyett egyre több marokszedőt látnék...

ELDOBÁLNI VESZÉLYES

Már nem is tudom melyik külországban jártam, tanulmányozni a különös jelenséget, azt a ritka csodát, hogy ott tiszták a házak, udvarok, járdák, utcák, parkok és a körmök. Nagyszerűen megoldották azt a gondot, hogy az állampolgárok, ott is, miként nálunk, mindenfélét eldobálnak, egy igen ravasz találmánnyal. Nincs többé eldobott csikk, bokorban feledett bugyi, hanyagul hátravetett banánhéj. Se bokáig érő kutyagumi, ablakból leszórt hamutálca, gyűrött papírgalacsin a járdák szélén, vagy a lépcsőházban. Nem létua!

Megtudtam, hogy ez a csoda egy különös találmánynak köszönhető, amelynek leírását az arra illetékes szervek szintén nem dobták el, hanem megvalósították.

Ott aztán ember, kutya, szobron ülő galamb nem szemetel, nem szennyez, mert alaposan megjárja!

Előadom a csodálatos találmány működésének lényegét, bár védelem alatt áll, úgyhogy ne tessék továbbadni senkinek. Elég, ha mi tudjuk, magyarok! De ránk is fér, bizony!

Szóval, ott föltalálták egy különös bevonatot, amellyel bepermeteznek mindenfélét, amitől aztán az pattogóvá válik. Na most, ha valaki a járdaszigeten, mondjuk villamosra várva, eldobja a csikket, a csikk e csodaszertől visszapattan az illető ujjai közé, esetleg a szájába, akár le is nyelheti, ha nem vigyáz. Ha nyitott ablakon át, a harmadik emeletről, kiüríti az utcára a teli hamutartót, az egész ürítmény visszaszáll az illető szemébe, pofájába. A papírgalacsin visszapattan annak a zsebébe, aki hanyagul eldobta, holott ott a szemétláda, és ha abba dobja, akkor egy hétre való hulladék pattog vissza a táskájába. Köpködni se érdemes, mert az üdítő italokba kevert, oldott találmány hatására az egész visszafröcsköl az undok járókelőre, már pedig az olyan, mint aki széllel szemben sóhajt.

Mennél nagyobb a tárgy, amit valaki környezetszennyező módon el akar hajigálni, annál nagyobbat üt rajta, amikor visszapattan. Például kisebb faljavítgatás után a kapu alatt féltéglákat eldobálni direkt életveszélyes.

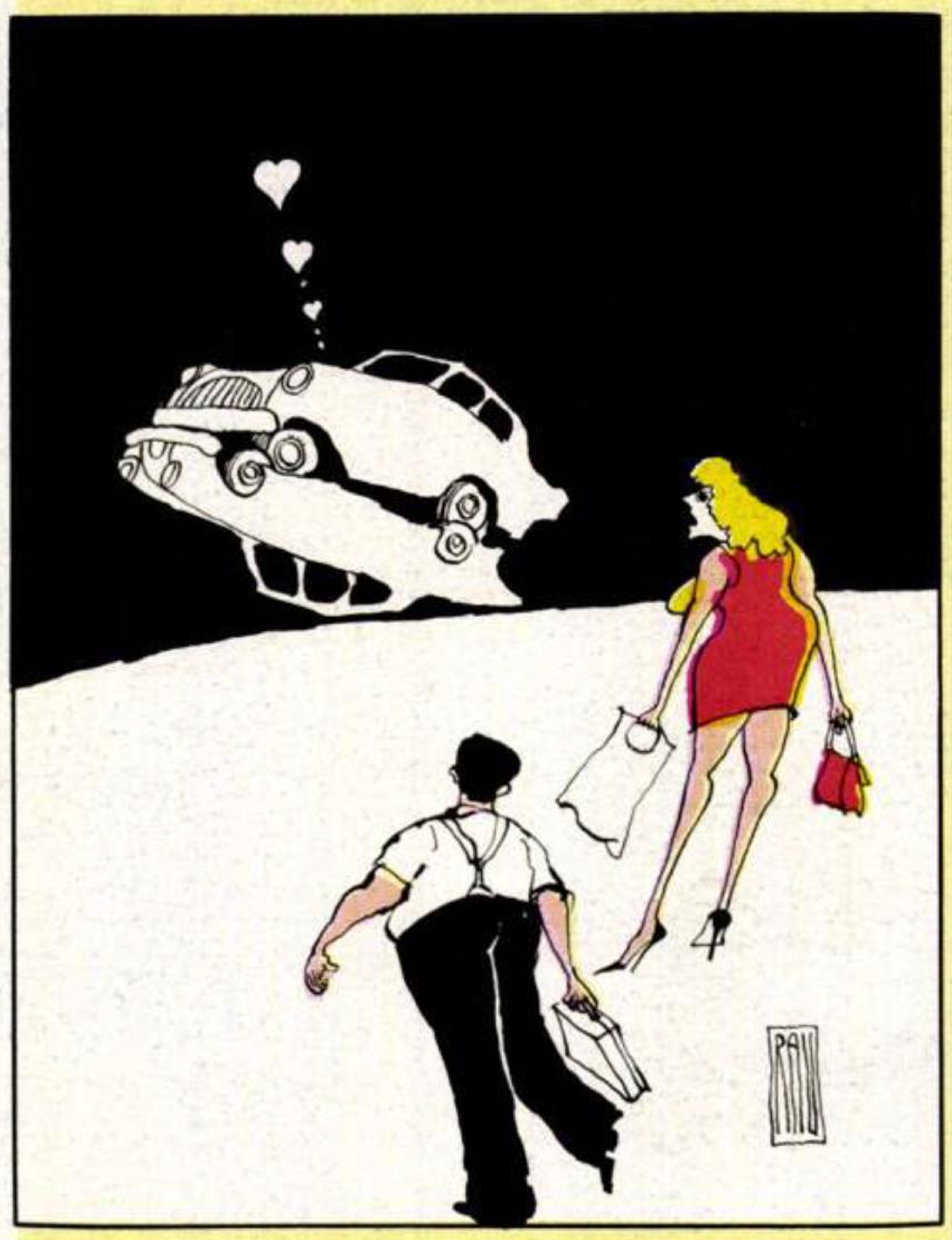
Ebben az országban nem is láttam eldobált holmit, csak fejbe, orrba, szembe, hasba vágott, elalélt pasasokat és pasasinákat, akikhez hiába hívják ki ingyen a mentőt, nekik kell megfizetni a baleseti ellátást, mert ők az okozói.

Épp e nagy jelentőségű találmány licence és hazai gyártása ügyében szaladgáltam a külhoni országban, amikor csöngeni kezdett fülsiketítő módon a régi vekkerem. Nálam és itthon. Reggel hatkor. Az ágyam mellett. Mérgemben jót sóztam rá, amitől az óra a parkettre zuhant. Előző álmom hatására vártam, visszarúg-e a rugója, rám mutat-e a mutatója, orrba vág-e az egész, de ennél sokkal baljósabb dolog történt. Berontott a feleségem a másik szobából, és jól letolt:

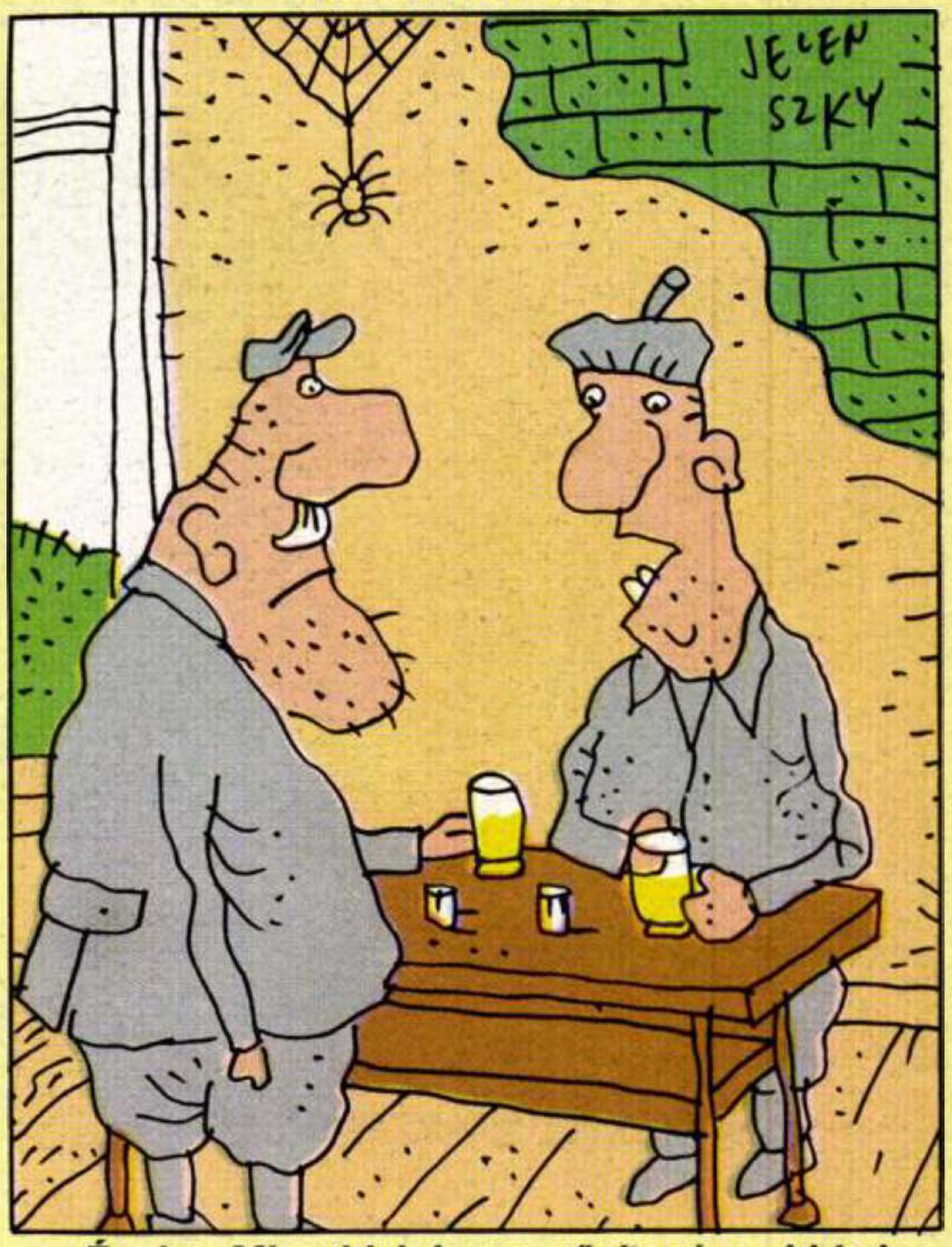
– Ede, nem elég, hogy teleszemeteled a lakást, már az ébresztőórát is eldobálod? Jellemző!

ALFÖLDI IMRE

AUDI–RÁBA HÁZASSÁG GYŐRÖTT

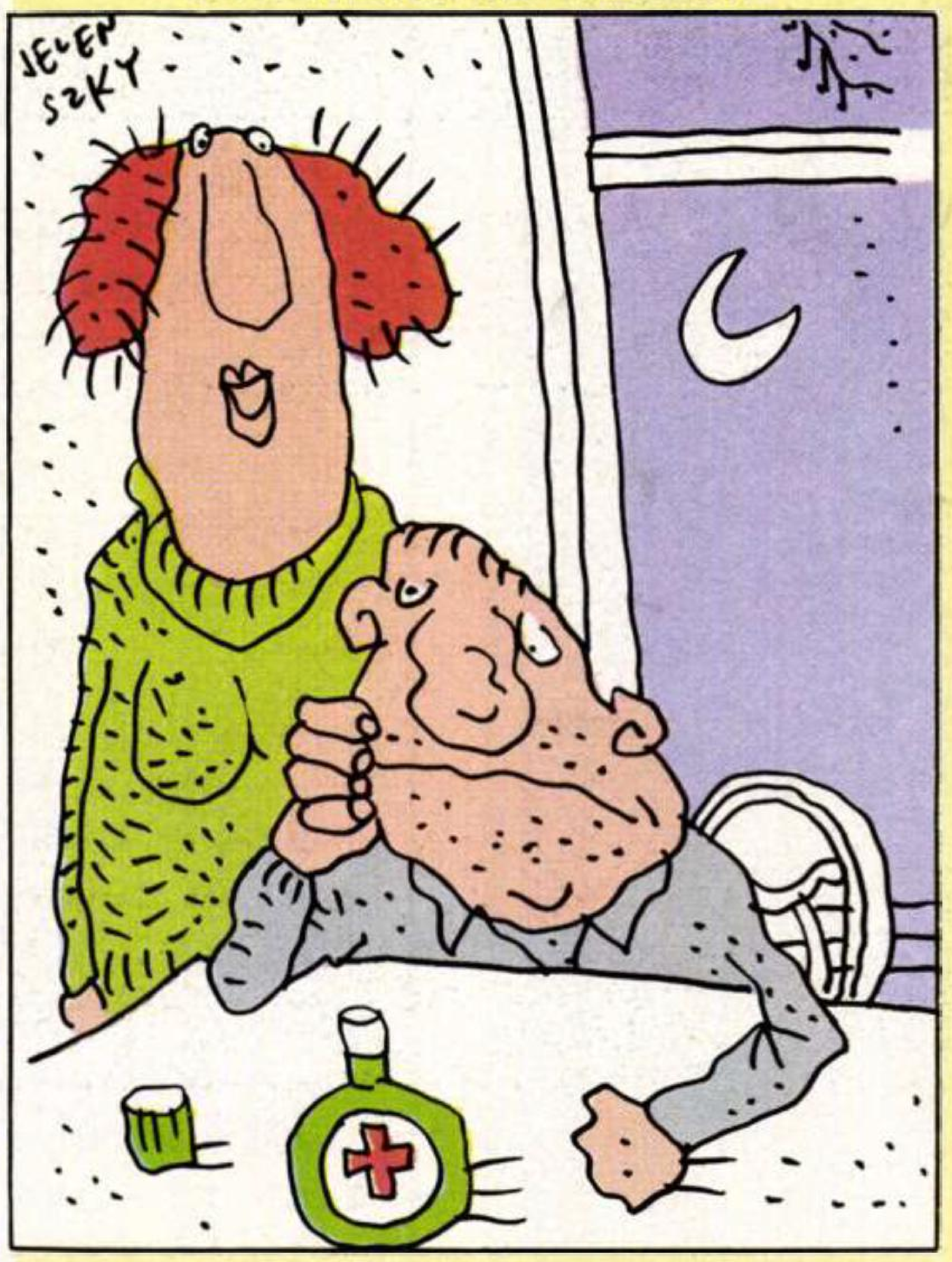

REMÉNYSUGÁR

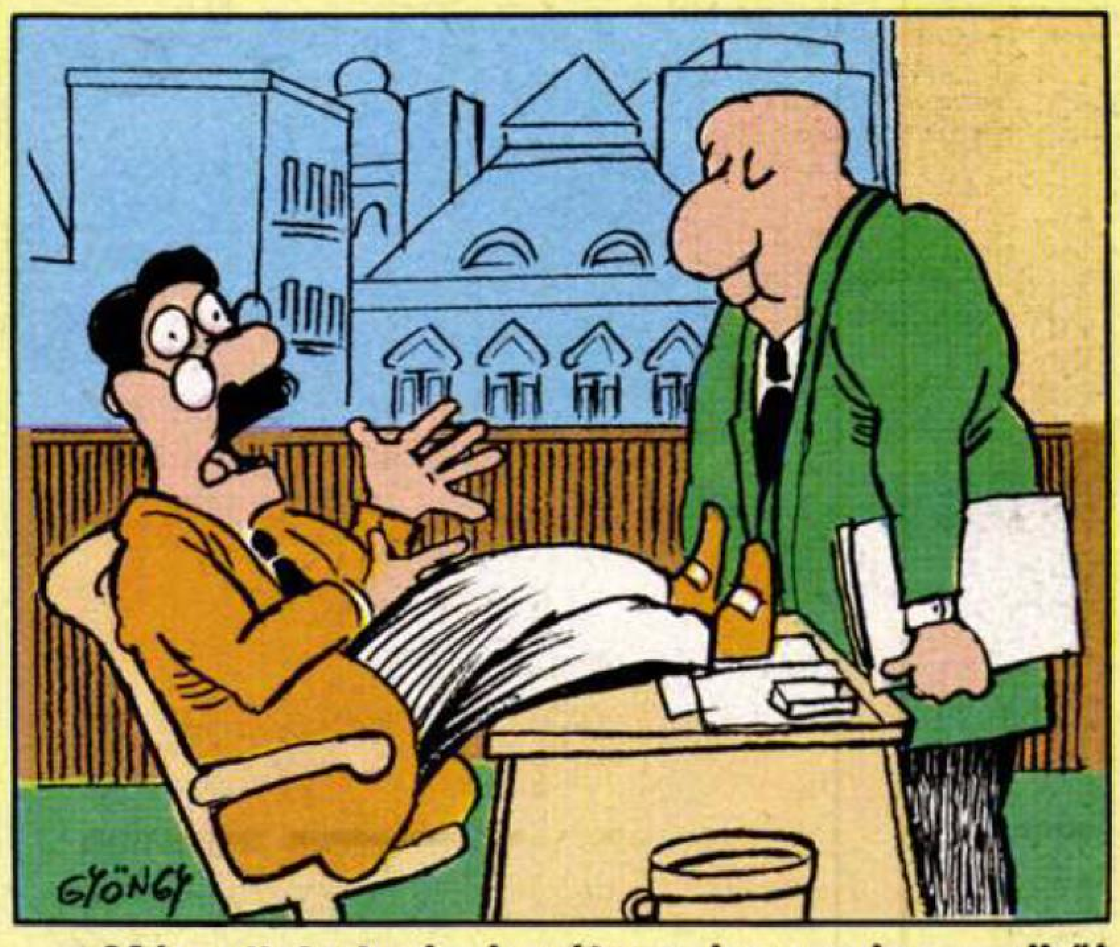

– És ha Micsubisi korszerűsítené a birkahodályt, ott egy modern összeszerelő csarnok épülhetne.

VÖRÖSKERESZTES VILÁGNAP

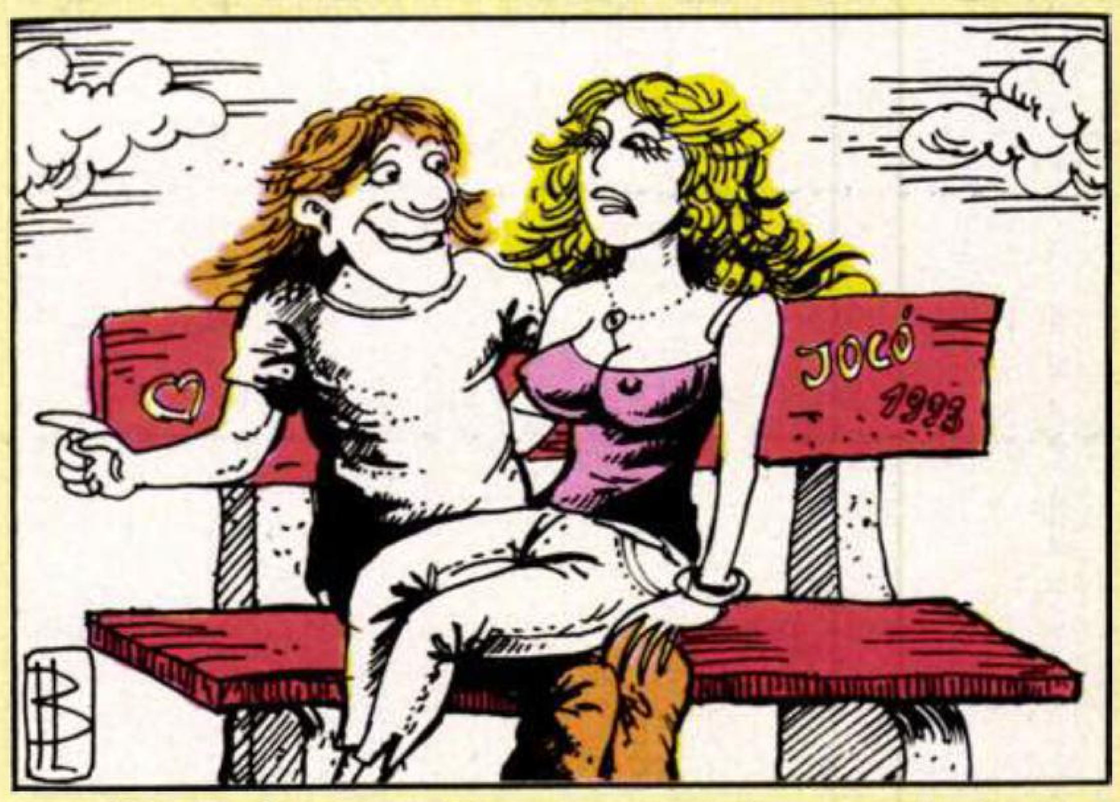

– Már egy hónapja töröd sikertelenül a fejed, a Zwack Unicum titkán, viszont minden nap tök részeg leszel.

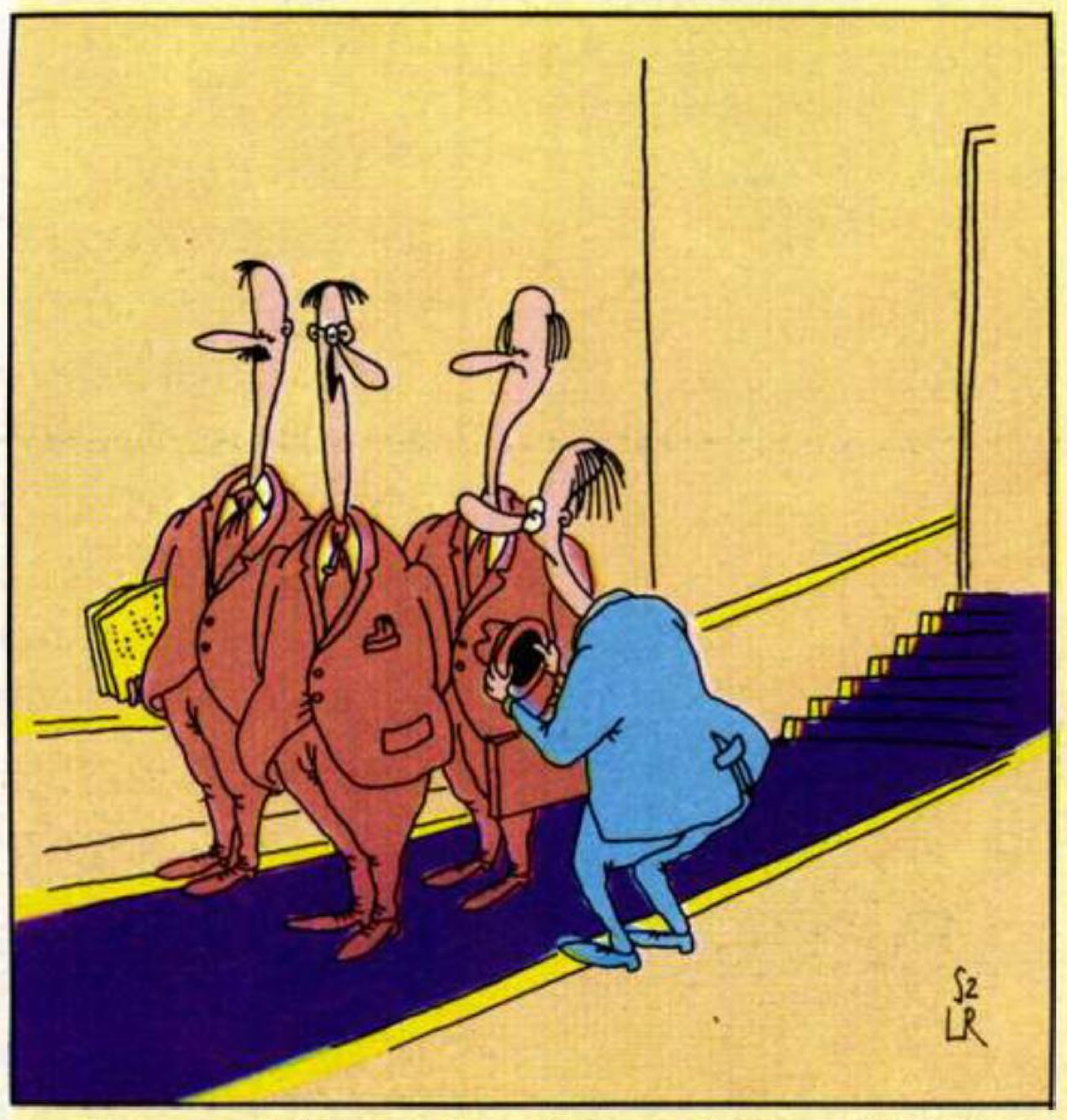

– Már ott tartunk, barátom, hogy nincs miből sikkasztani.

CSÁBÍTÁS MEZŐKÖVESDEN

– Gyere fel hozzám, megmutatom az LSD bélyeggyűjteményemet.

– Ugyan kérem, hagyjuk ezt a méltóságos uramozást, elvégre nem a középkorban élünk. Szólítson egyszerűen tisztelt kuratóriumi ügyvezető igazgató és alapítványi elnök úrnak.

G. B. Shaw-t öregkorában, amikor már kilencven fölött járt, megkérdezték, akadnak-e még örömök az életében.

Shaw így válaszolt:

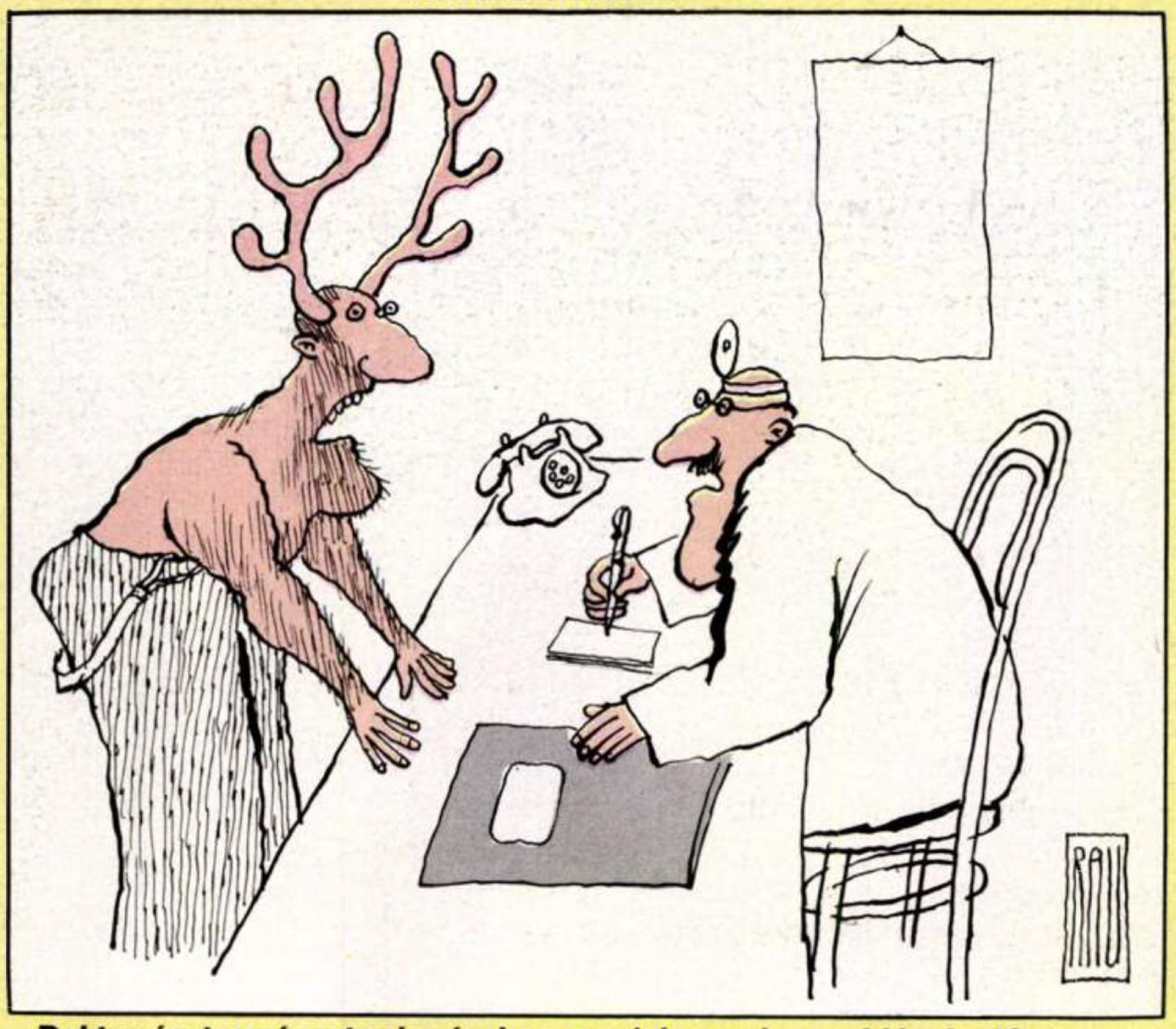
– Legfőbb öröm számomra az, amikor azokra a nőkre gondolok, akiket nem vettem el feleségül.

ÚJ RENDELET

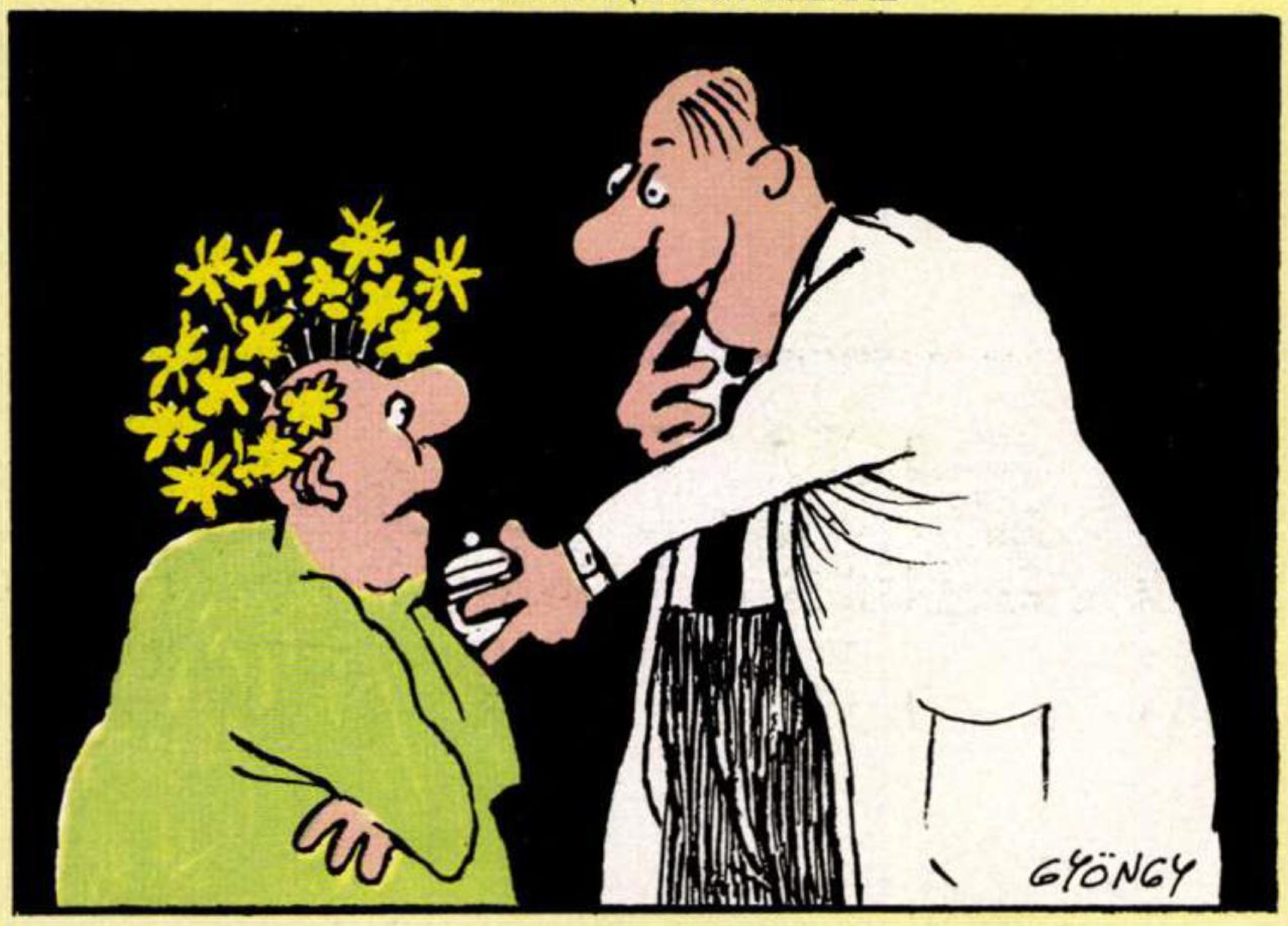
– Sámánkám, maga hány betegkártyát gyűjtött?

KÖRZETI ORVOSNÁL

– Doktor úr, természetgyógyászhoz menjek ezzel a problémával?
– Nem, inkább egy barkácsboltba, kézifűrészért.

TERMÉSZETGYÓGYÁSZNÁL

– Azt a kiskésit, nem gondoltam volna, hogy ez az angyalgyökér és acsalapu kivonat így megbolondítja a hajhagymáimat.

RUTINVIZSGÁLAT

INKÁBB KÖHÖGÖK!

Kérdi Sárika sógornőm, milyen volt a tegnapi koncert, felelem, hogy fogalmam sincs, mert a nagyzenekar danáját teljesen elnyomta a publikum köhögése.

– Szörnyű! – csóválta a fejét. – Antimuzikális himpellérek beleköhögnek a legszebb pianókba!

– Most másként ment – krákogom. – A csendes részeknél gúvadó szemmel és vörösödő fejjel vártunk, ám amint az üstdobosok megmarkolták pompás verőjüket, mi is mély levegőt és friss papírzsebkendőt vettünk. Másodszorra a karnagy már beintett nekünk is. Soha ekkora bandát nem dirigálhatott! Végül meghajlás helyett átszellemülten és hosszasan köhögött.

– Kúráld magad! – nézte dúlt vonásaimat. – Vizet forralsz a mosófazékban, ágyba bújsz, fejedre három pokrócot, úgy gőzölsz. Legjobb este, és rögtön aludni!

– Mosóüsttel a hasamon? – hökkentem meg.

Másnap a sógorka mást mondott. – Ne papírvackokat, hanem nagy, puha férfizsebkendőt használj, előtte-utána kifőzöd. Van mosófazekad?

– Van, a hasamon – morogtam, de már Elemér bácsi csöngött a telefonból. Ő priznicet ajánlott, friss kútvízbe, vagy esőlébe mártva. Eleméné kicsavarta kezéből a hallgatót. – Hogy megfázzon?! Legfontosabb a szellőztetés! Fő, hogy óránként kinyiss minden ablakot!

A férjem percenként becsukta. – Több benzinbűz már nem fér a lakásba – köhögött.

Ilonka nénénk tanyán nevelődött. – Forrósítasz öt téglát a talpadhoz, hármat-hármat a hónod alá. Rongyba kell csavarni!

Már kissé szédültem. – Kit kell rongyba csavarni?

Mások mást mondtak. – Fontos, hogy kösd le magad!

– Kötéllel? – hüledeztem.

– Te bolondos... Nézz tévét, hallgass rádiót, olvass, akkor nem köhögsz! A fejedet bugyoláld be három flanelkendővel. Van?

– Van! – kiáltottam. – Eddig azokkal törölgettem bútorainkról a kormos, rádioaktív port.

Sportos kollegám a nemzetközi megoldások híve. – Miért nem köhög a norvég? – faggatott. – Mert folyton szaunázik! – vágta rá diadallal. – Kár, hogy nálunk mind olyan zsúfolt...

– Ha én a fülükbe köhögök, mind kimegy – nyugtattam meg.

És nem mentem szanuába, mert addigra már elmagyarázták, hogy legjobb az ágymeleg.

– Előtte tűzforró lábfürdő! – hunyorított rám a szomszédasszony.

Rémlett, hogy ezt már fiatalasszony koromban is tanácsolták titkon, de aztán Gyulámmal úgy döntöttünk, hogy a harmadik gyerek is felnő majd a másik kettővel.

– Nevetséges! – szólt a felvilágosult tanács. – Nem élünk a kőkorszakban! Eredj végre orvoshoz, patikushoz!

Nem mentem, mert röptében elkaptak. – Isten ments! Ott még ragad rád millióm köhögős bacilus!

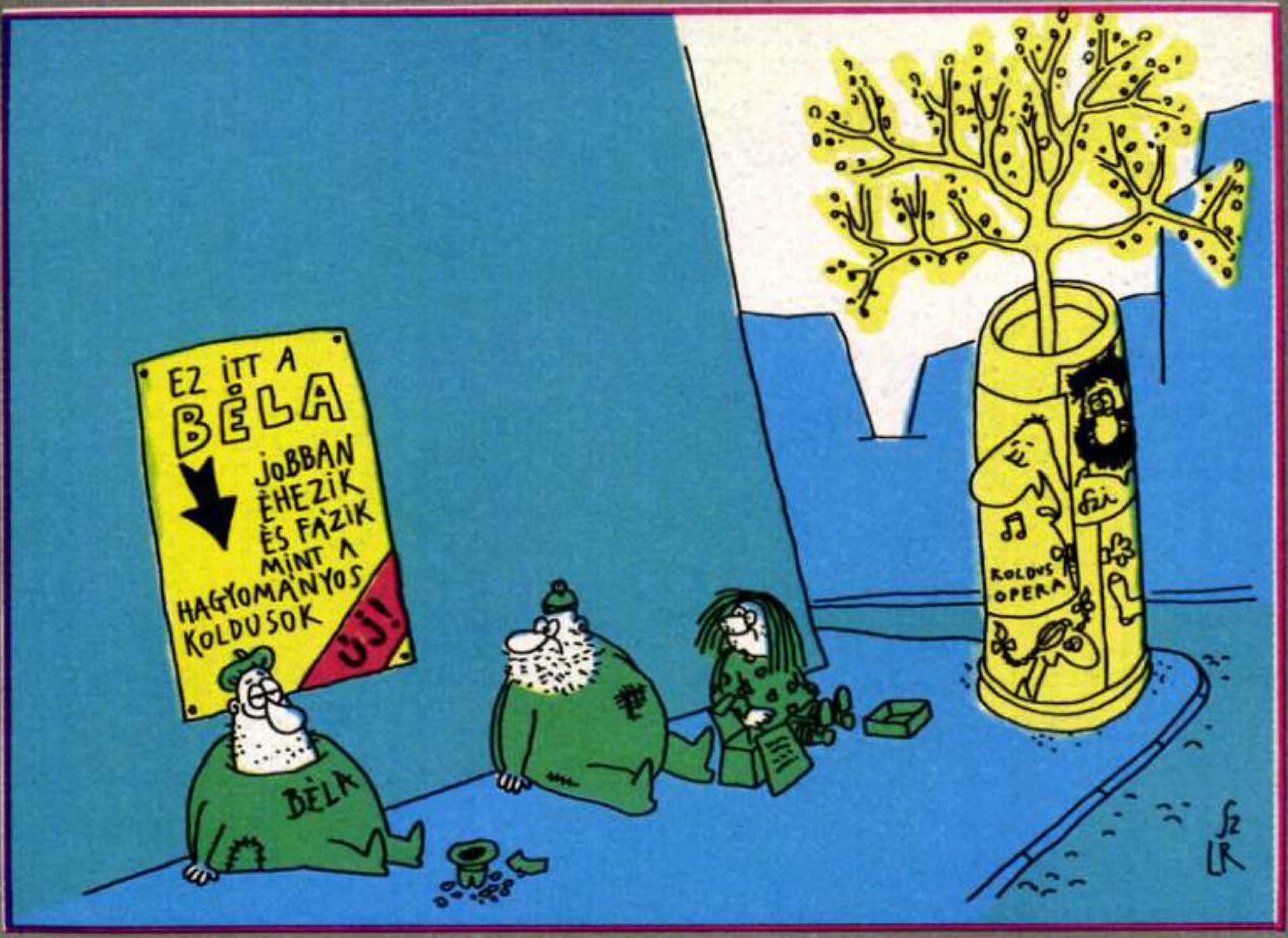
– Ecseteld a torkod libazsíros mézes petróleummal. Öntesz a tenyeredbe szalmiákos szappangyökérlevet, egyik orrlyukadat befogod, másikba felszippantod, aztán váltogatva.

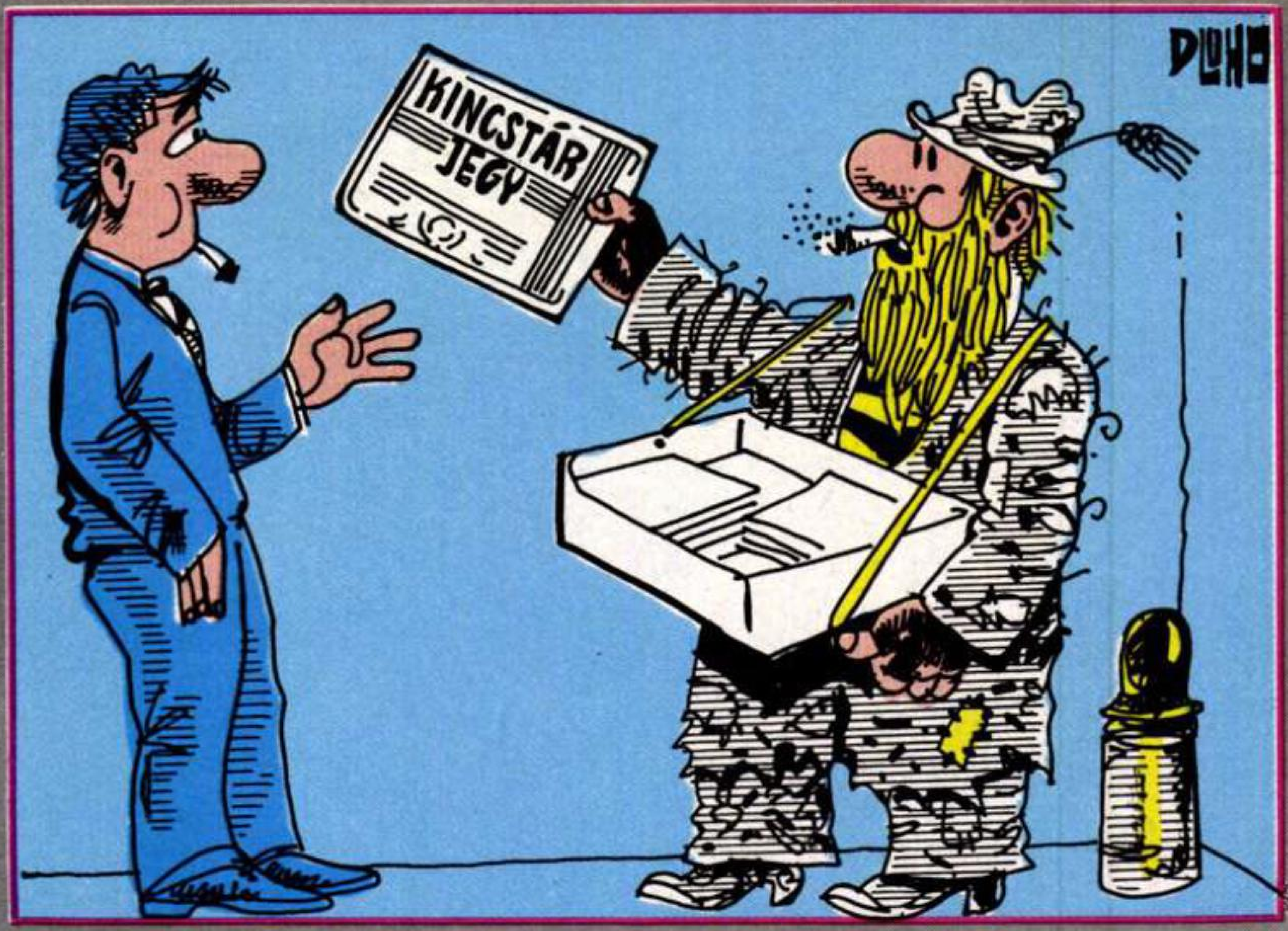
A puszta ötlettől is kéjesen megborzongtam.

– Figyelj! – ügetett haza vidoran a férjem. – A kapualjban találkoztam Négyzetmeierénével, tartottam fölötte a három félig telt szemetes kukát, amíg ő hasmánt alájuk kúszva összeszedte a postaláda nyitásánál szertepotyogtatott leveleit. Hálából elárulta a köhögés holtbiztos ellenreceptjét: három óriási poshadt vöröshagymának a levét teáscsészédbe csavarod... Várj, felírtam! Kortyonként kell inni.

Elbarikádoztam magam két hatalmas csomag kéknárcisz illatú és megrázóan lila papírzsebkendő mögött. És hálás köszönettel ezúttal teszem közhírré: inkább köhögök.

G. SZABÓ JUDIT

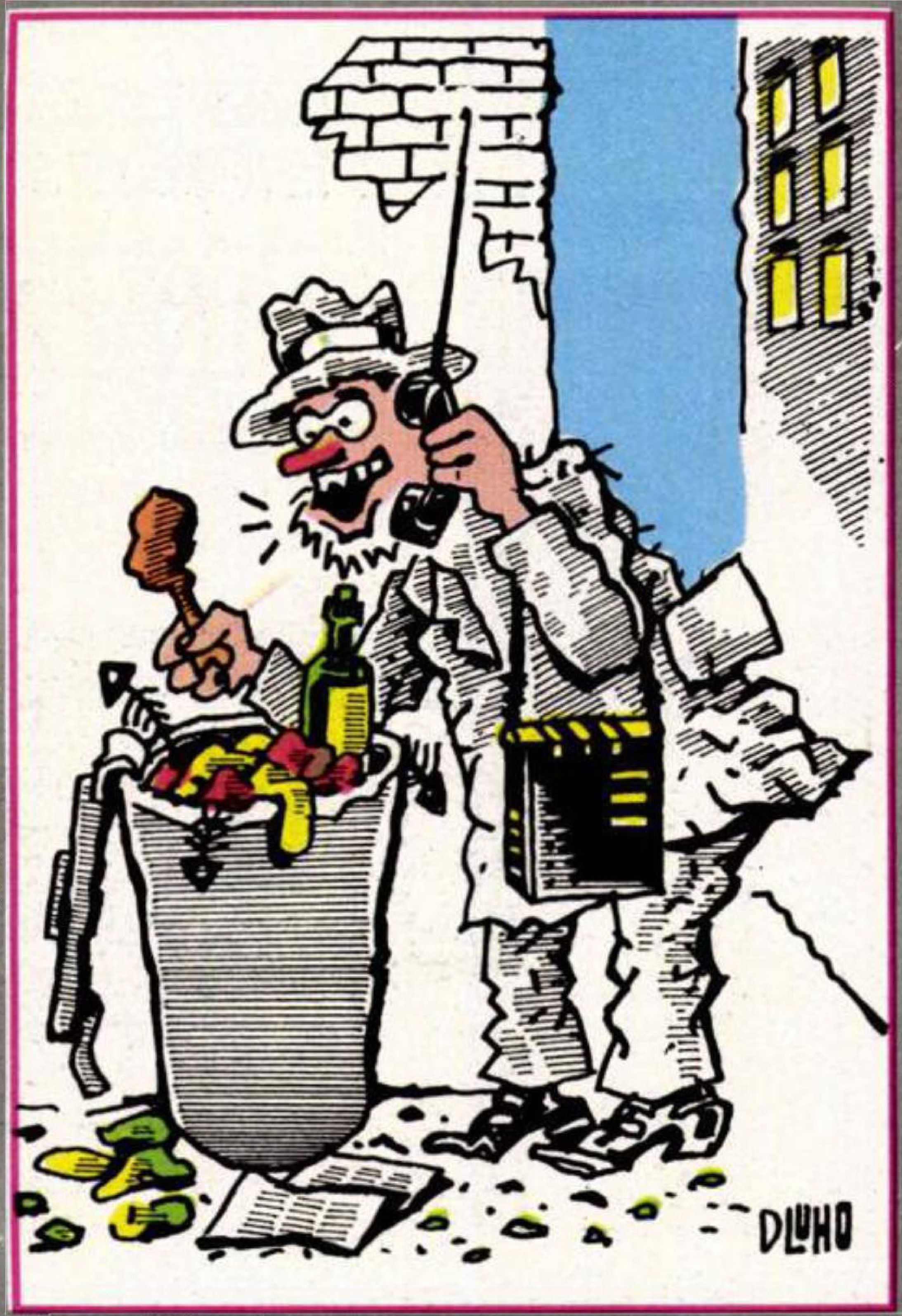
– Kincstárjegyet tessék!

SZAKADTAK

– Ha elfogad egy jó tanácsot, kolléga, akkor csak a Dallas-sorozatot nézi. Onnan megtudhatja, hogy mi a gyors meggazdagodás útja.

CSÚCSTECHNIKA

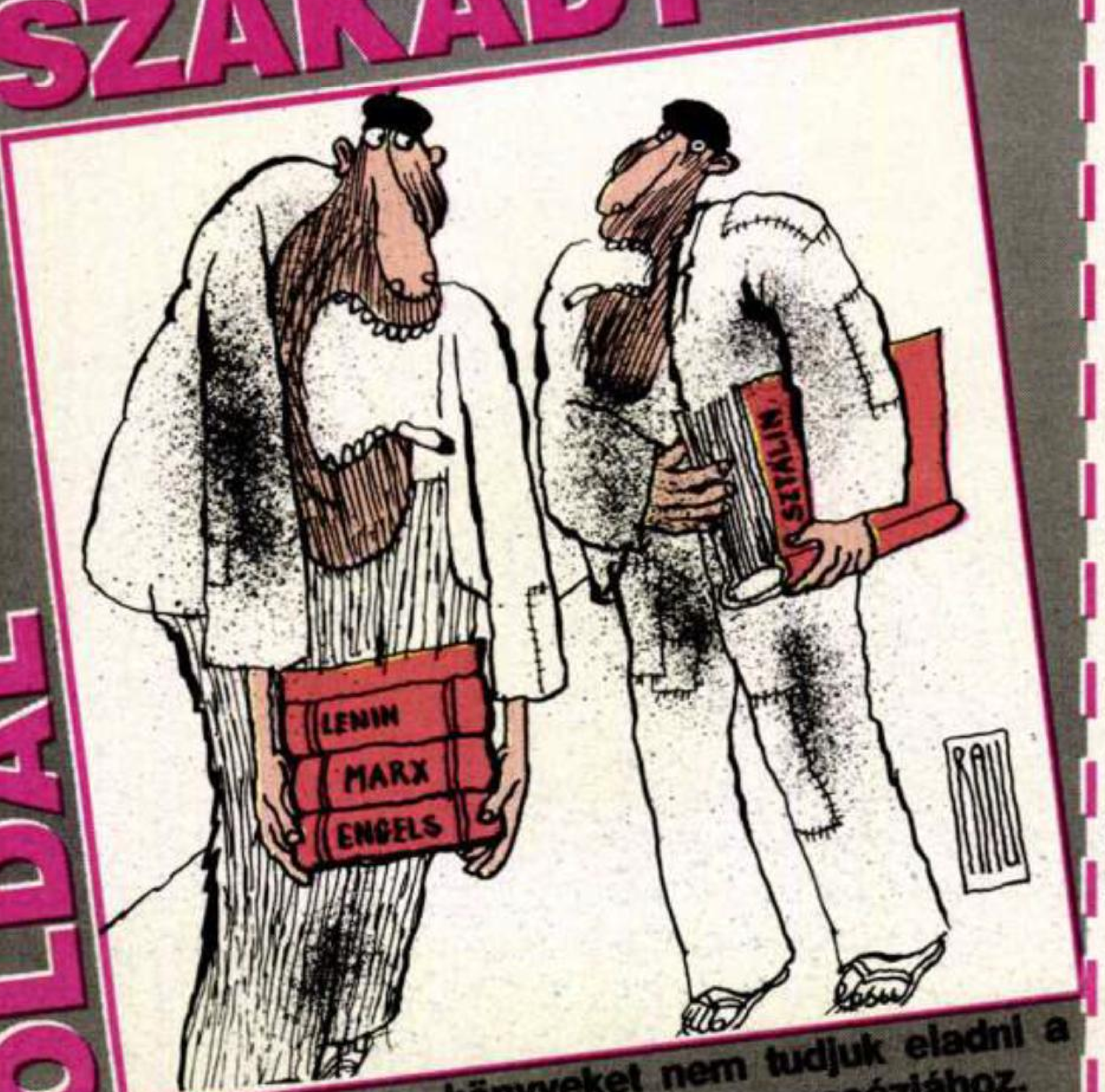

– Szutykos, jelentkezz!
– Itt, a Vegeta utcában találtam egy bőségkukát.

SZENVEDÉLY

SZAKADT OLDAL

– Ha ezeket a könyveket nem tudjuk eladni a bizományiban, akkor átállunk a burzsoáziához.

VAN REMÉNY

A törzskávéházamban ücsörögtem, sokadikán. Szeret, nem szeret, szeret, számolgattam önfeledten a buborékokat a szódavizemben.

– Ma kirúgunk a hámból! – markolta meg válltömésemet váratlanul Pentele barátom, az amatőr koplalóművész. – Kisasszony, még egy kört a szokásosból!

Ugyan fülig voltam már szódavízzel, ám jobb a békesség, büfiztem aprókat megadóan.

– Végre rám mosolygott a szerencse – húzta közelebb magához válltöméseimet Pentele.

– Lottó? Kártya? Paci? Esetleg zaci? – barkochbáztam leleményesen.

– Visszajáró adóelőleg! – nyerített fel gyermekkori snóblipartnerem oly élethűen, hogy kotorászni kezdtem egy kockacukor után. – Véletlenül túlfizettem magam.

– Mennyi? – sárgultam visszafogottan.

– Harminchárom!

– Mi harminchárom? – jutott eszembe a régi viccel együtt tovatűnt ifjúságom.

– Mi mennyi – merengett Pentele – lehetőséget elszalasztottunk már… De most megfogtam az APEH lábát!

Harminchárom micsoda?, töprengtem erősen lemaradva, ugyanis már hátulgombolós koromban igen lassú volt a felfogásom, s azóta bizony jócskán ellustultam. Harminchárom dollár, márka, font?, fontolgattam homlokomat és a sarokasztal terítőjét ráncolgatva. Hál' isten Pentele olvasott a gondolataimban.

– Mind a harminchárom jó magyar forintot befektetem, rohanok máris a brókeremhez – kegyelmezett meg végre válltöméseimnek, s futtában még odavetette, a cehhet rendezzem most én, majd elsején megadja az osztalékából.

Utolsó ötvenesemet lengetve integettem barátom után.

– Negyvenegy a három szóda, köszöntem – suhant el mellettem a pincérlány, s kapta ki kezemből a bankót.

Én pedig úgy bámultam rá, mint akit jó alaposan kupán vágtak.

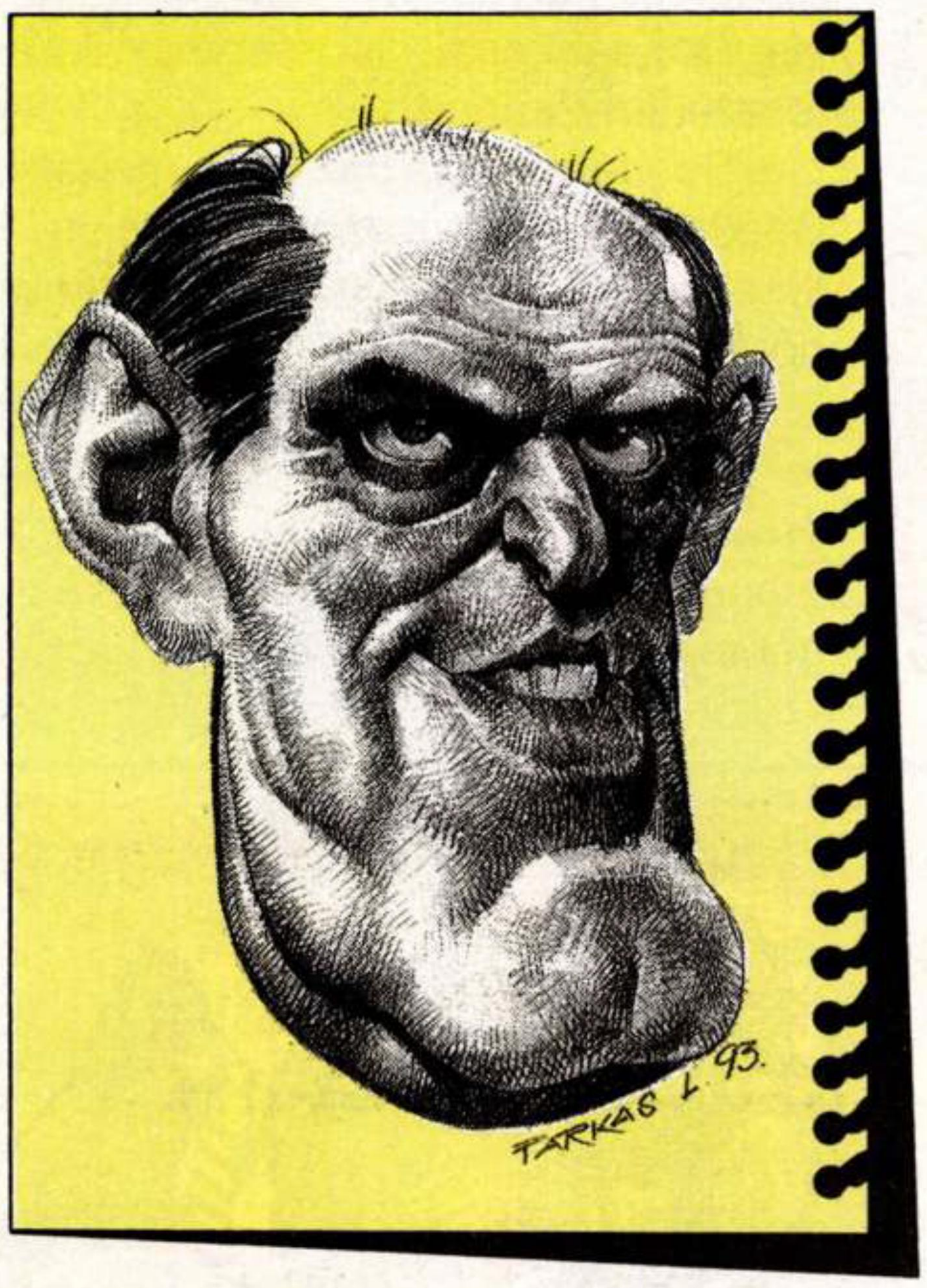
WALTER BÉLA

Mottó: „Akinek humora van, mindent tud, akinek nincs, az mindenre képes"
(Szenes Iván)

MÁTYÁS ISTVÁN és SZUHAY BALÁZS beszélgetése

KUPA MIHÁLY

országgyűlési képviselővel

Bajban vagyunk a megszólítással. Hajdan egyszerű dolgunk lett volna: aki csak öt percig miniszter volt, egy életen át kegyelmes úr *maradt. Önt most hogyan szólítsuk? Volt miniszter úr?*

– Maradjunk annál, hogy képviselő úr. Vagy egyszerűen Kupa úr.

– Ön független képviselő. Kitől független?

– Önmagamtól, nyilván. – Ez a válasz rovatunk humor oldalának szólt, Kupa Mihály rögtön hozzáteszi a politikus választ is: – Nem tagja egyetlen pártnak sem, ettől független.

– Az ön politikai karrierje nem nélkülözi a humoros vonásokat. Ön azzal lett nem egyszerűen ismert, hanem kifejezetten népszerű, hogy a televízióban elmagyarázta az országnak az adót. Az adót azóta sem érti senki, viszont az ön népszerűsége töretlen. Ezt hogyan csinálja?

– Valószínűleg ez annak köszönhető, hogy én mindig megpróbáltam igen egyszerűen, világosan fogalmazni. Öreg bölcsek szerint csak az képes erre, aki világosan gondolkodik, mert a gondolkodás és a beszéd nagyon összefügg egymással. Bár ez nem igaz, mert van író, aki fantasztikusan rosszul beszél, de remekül ír. Nem ebben a parlamentben, de van ilyen... Vagyis én nem kerteltem, hogy milyen bajok és nehézségek vannak. Aztán kiderült, hogy az egész országgal...

– Miniszter úr... lám, csak rájár a szánk...

– Ez is bizonyítja, hogy én egy valódi miniszter voltam ebben a kormányban.

– A közvéleményben él egy olyan tévhit, hogy aki kikerül a bársonyszékből, az bukott ember. Ön annak tartja magát?

– Inkább szerencsésnek. Annyi előnyt szereztem most a minisztertársaimmal szemben, hogy azt el sem tudom mondani. Nem kell népszerűtlen dolgokban benne lennem, a választások előtti csatározásokban sem. És stressz nélkül élhetek, illetve másfajta stresszel, nem azzal a kormányzatival... Most hülyéskedhetek is... Nyugodtan nézhetek reggelenként a tükörbe, amikor borotválkozom. Az emberek rokonszenvét is nap mint nap érzem, nagyon kedvesek, akármerre járok. A benzinkutas is mosolyogva mondja, amikor tankolok: „Jé, hát maga az az áfás!..."

– Tehát humorosan fogja fel, hogy most nem miniszter?

– Nem, az ember komoly dolgokkal nem humorizál. Ami a miniszterséget jelenti, ez egy olyan poszt, amit el lehet fogadni, be lehet tölteni, ott lehet hagyni. Ez egészen normális dolog, legalábbis az kellene, hogy legyen.

– Hogyan búcsúzott minisztériumi kollégáitól?

– Nagyon kedvesen, jó hangulatban. Ők el voltak keseredve, azt hiszem, szerettek. Én azzal búcsúztam: majd legközelebb folytatjuk.

– Az mikor lehet?

– Az élet kiszámíthatatlan, de tapasztalataim szerint soha nem ismétli önmagát. Majd meglátjuk.

– Azt suttogja a fáma, hogy a Fideszben azért szüntették meg a korhatárt, hogy ön egy leendő kormányban Fidesz miniszter lehessen.

– Kizárt dolog. Ha a kormány közelébe kerülnek – erre szerintem van esélyük –, nyilván a saját embereiket akarják a hatalmi pozíciókba helyezni. Ha hívnak, megyek, de erre nem számítok. De ez megint azt jelentené, hogy ismét népszerűtlen dolgokat kellene csinálnom.

– Akkor beszéljünk a Kupa-programról. Mármint a maszek Kupa-programról. Mik a tervei Kupa Mihálynak?

– Ez egy fura dolog. Majd megmutatom a programomat. Katasztrófa, mennyire el vagyok foglalva. Olvasásra sem jut időm, pedig nagy a restanciám. Szeretném végigolvasni Kállay Miklós nagyon érdekes emlékiratait, Csoóri „Nappali hold"-ját (tőle kaptam), az Ikszeket, amelyben Spíró leírja, hogyan kell politikát csinálni főrendezőkkel és miniszterekkel. No és szeretnék sokkal több időt tölteni a családommal. Most végre három napot együtt lehettem a gyerekekkel Hévízen, nagyon jó volt.

– Otthon ki a pénzügyminiszter?

– Ott nincs változás. Én. Ezt úgy kell érteni, számolatlanul adom haza a pénzt. Amennyi van, annyi van...

– A család hogyan fogadta, hogy egy szép napon hazamegy apuka, és közli, hogy már nem miniszter?

– Ötéves lányom, Júlia mindig azt mondja, hogy otthon ő a főnök, a világban én. Ez a felfogás változatlan... Egyébként nem érdekli őket. Legfeljebb annyira, hogy időnként betegre röhögik magukat az Uborkán.

– Erről csak annyit, hogy a kormány még csak-csak meglehet Kupa Mihály nélkül, de az Uborka és a Ludas Matyi nem.

– Ezt köszönöm, jól esik. Remélem, úgy fogok viselkedni, hogy lehet rajtam röhögni, vagy ki lehet karikírozni, mert én szeretem, ha tréfálkoznak velem. És remélem, a Ludas Matyiban is lesz még alkalmam hülyéskedni, nem csak ilyen komolyan beszélgetni.

– Akkor most a komoly beszélgetésünk végére kérünk egy humoros történetet. Valami mulatságos intimitást a kormányzati életből.

– Egyszer az egyik miniszterünk a minisztertanácsban elkezdett felolvasni egy kormánynyilatkozat-tervezetet egy bizonyos témában. A harmadik mondatnál a miniszterelnök úr közbeszólt: „Állj! Ezt ki írta?" – Mire a miniszter önérzetesen: „Természetesen én!" – „Na jó, akkor hagyjuk abba. Ide szakértő kell, és tessék rendesen megcsinálni!"

– Elárulná, hogy ez kivel történt?

– Nem. De szűkítem a kört. Nem velem...

– Önt most nyilván nagyon sokfelé hívják dolgozni. Külföldre is. Mik a tervei?

– Még nyolc évem van a nyugdíjig – hacsak a parlamentben nem emeljük fel a nyugdíjkorhatárt. Addig még nagyon sok mindenre van időm. De külföldre nem megyek, nem vagyok hülye. Ez egy jó hely. És ez az ország megérdemli, hogy tegyünk érte. Ha mindnyájan megtesszük, amit tudunk, jó esélyünk van arra, hogy kimásszunk a... szóval abból, amiben még vagyunk.

CSER GÁBOR:

BOGDÁNKA A TUDÓS

– Phű... De nehéz ez az átkozott csomag!

– Hogyhogy nehéz? Talán azt akartad mondani, drága Olgám, hogy a szatyorban elhelyezett élelmiszerek tehetetlen tömege, amely „g" gyorsulással törekszik a Föld középpontja felé, túlságos megterhelést jelent a karod és a vállad izületeinek, az izmokban felhalmozódó koleszterin pedig...

– Nóra, az ég áldjon meg! Mi bajod?

– Áh, semmi... Csak tudod, mostanában az én Bogdánkám...

– Éppen kérdezni akartam, hogy mi van a te kis Bogdánkáddal? Az a nyakigláb kamasz igazán cipelhetné a szatyrot az anyja helyett. De hát úgy látszik, a kis Bogdánkának is megvan a maga tehetetlen tömege.

– Bogdánka igazán nem tehetetlen! Bogdánka naphosszat verseket, tételeket és képleteket tanul. Bogdánka tudós!

– Érdekes. A múltkor mintha nehezteltél volna egy cseppet arra a szellemóriásra. Valami olyasmit mondtál, hogy magad fojtod meg, mielőtt végképp cégéres gazember válik belőle.

– Akkor még ősz volt, most pedig közeleg az év végi bizonyítvány. Van fogalmad arról, hogy mit jelent ez nyolcadikban?

– Nagyjából azt, hogy vége a sulinak...

– Már megbocsáss, kedves Olgám, ez a megjegyzésed a bivalens logika szabályai szerint a kvázi-stacionárius rendszerekre érvényes lehet ugyan, az élet sokszínű összetett valóságára azonban...

– Nóra, ha azonnal nem hagyod abba rád öntök egy zacskóstejet!

– Téged súlyos stresszhatás ért, Olga! Ennek elfojtása a vegetatív idegrendszeren keresztül súlyos pszichoszomatikus elváltozásokat okozhat, mely tünetek radiációja...

– Erre a radiációs dologra nem is gondoltam... Ne vigyem a szatyrodat?

– Köszönöm, már elmúlt... Szóval úgy kezdődött, hogy egy szép napon kértem egy pohár vizet az én Bogdánkámtól. Mire ő megkérdezte, hogy mennyi vizet fogyasztottam aznap, akár tisztán, akár kémiailag megkötött formában, mert a szervezet folyadékháztartása nem Csáki szalmája...

– Mire te?

– Szelíden csak annyit mondtam, ha nem hozza azonnal a vizet, lekeverek két kiadós pofont.

– Mire ő?

– Felhívta a figyelmemet a hatás-ellenhatás törvényére...

– Mire te?

– Kimentem vízért.

– Istenem, de irigyellek! Egy ilyen okos gyerek...

Ekkor váratlanul elrohant mellettük egy fiú, futás közben fakanállal vert egy fazekat, s azt kiabálta: „Félre az útból! Utat a nagy varázslónak!"

– Jól láttam, Nóra?!

– Jól. Ő az én kis Bogdánkám. A tudós.

– Különös... Lehet, hogy kiosztották már a bizonyítványt? S jönnek ismét az egyszerű, szürke hétköznapok?

S a barátnők mély sóhajjal cipekedtek tovább.

ÉRETTSÉGI VIZSGA ELŐTT

– Anya, szerinted az osztályfőnökömmel vagy az igazgatóval feküdjek le, hogy átengedjenek az érettségin?

A STRÉBER

VIZSGA

– Árulja el, Kovács! Maga írta a nemzeti összefogás hiányára, hogy gyatra magyareszka?

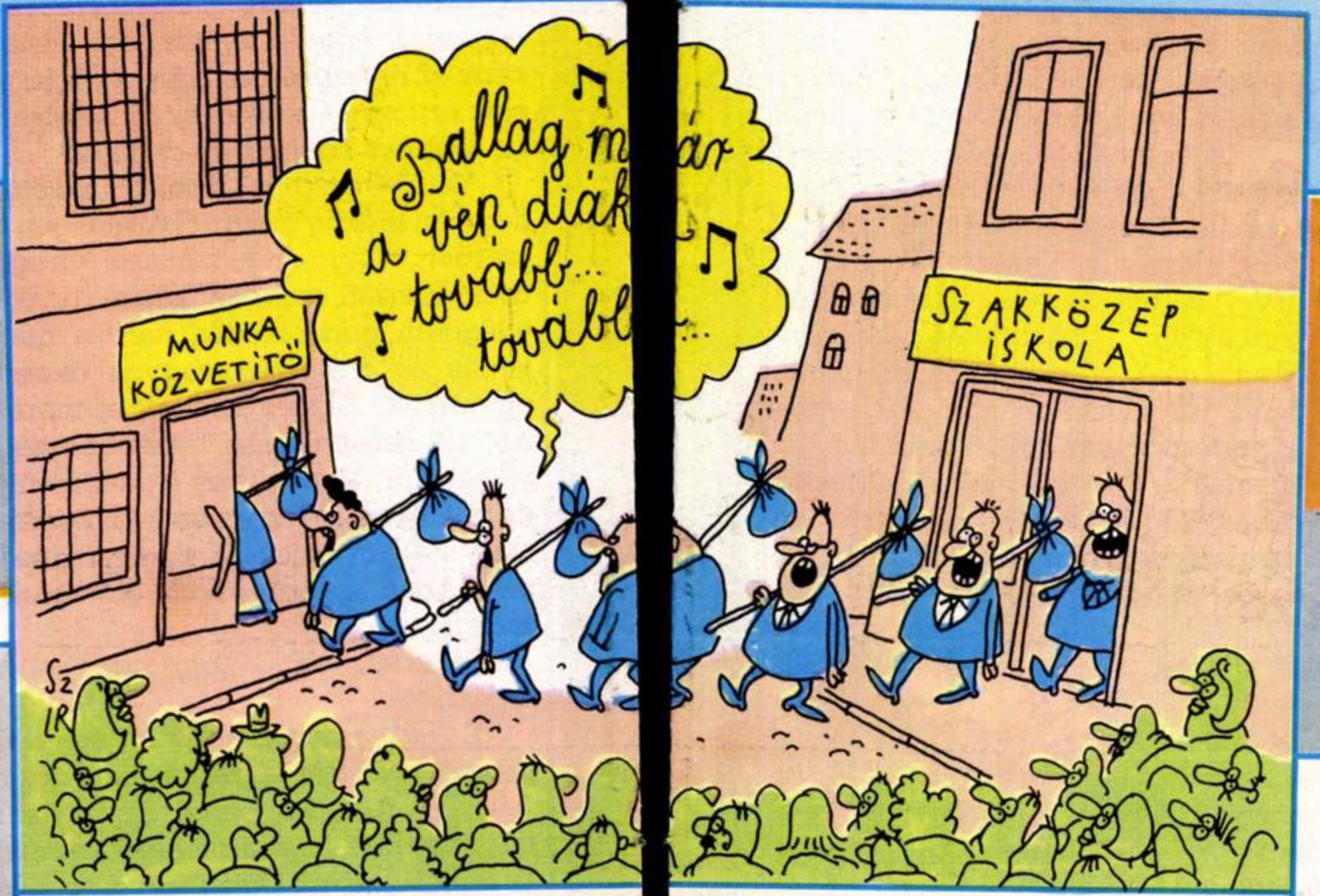
SZAKVÉLEMÉNY

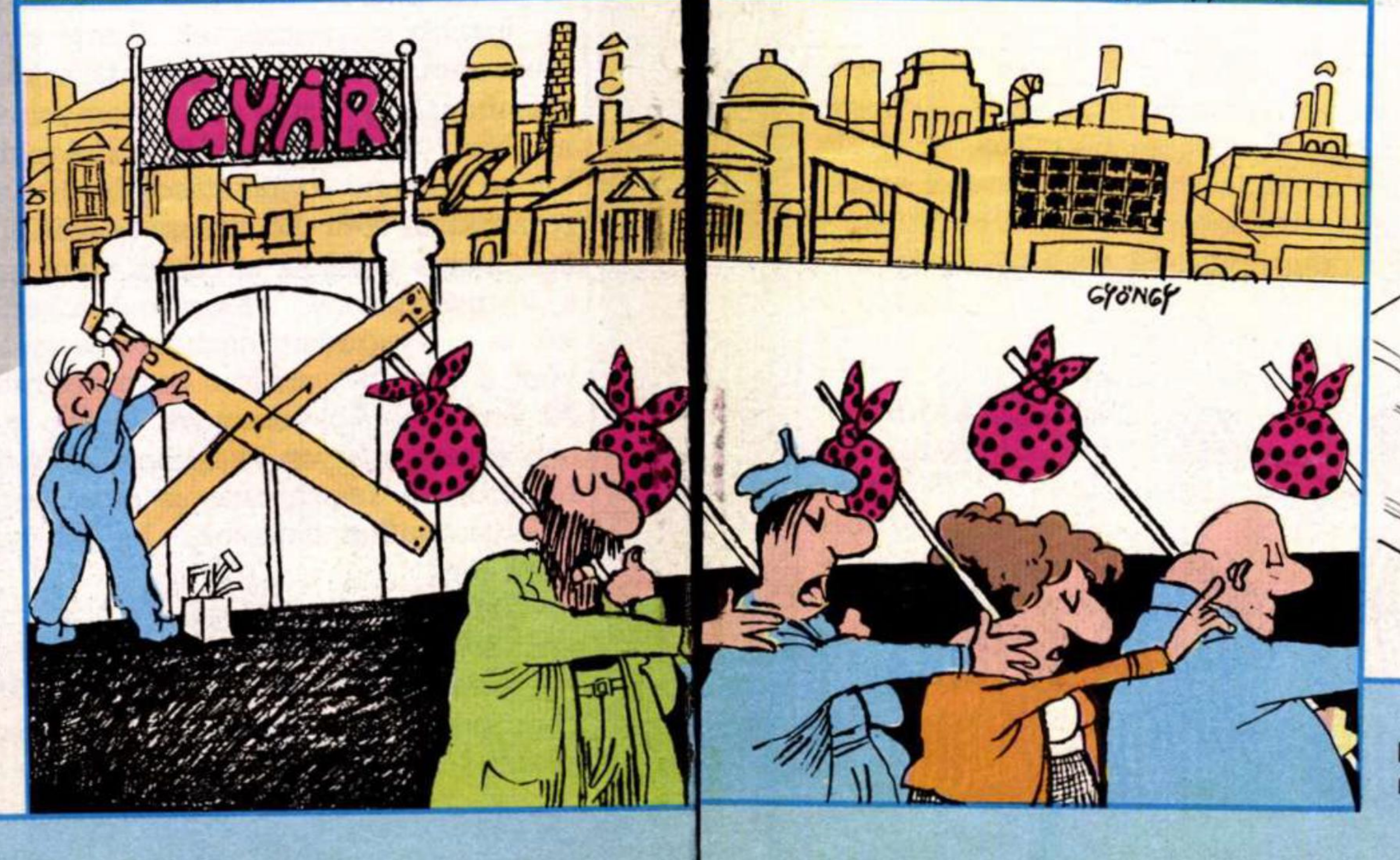

– Úgy látom, a kisasszony már elég érett!

KÉSZÜL A PUSKA

ÉRETTSÉGI VIZSGÁK

– Anya, ahogy én a történelem tételekkel állok, még öt centit le kellene vágni a szoknyámból!

BALLAGÁS

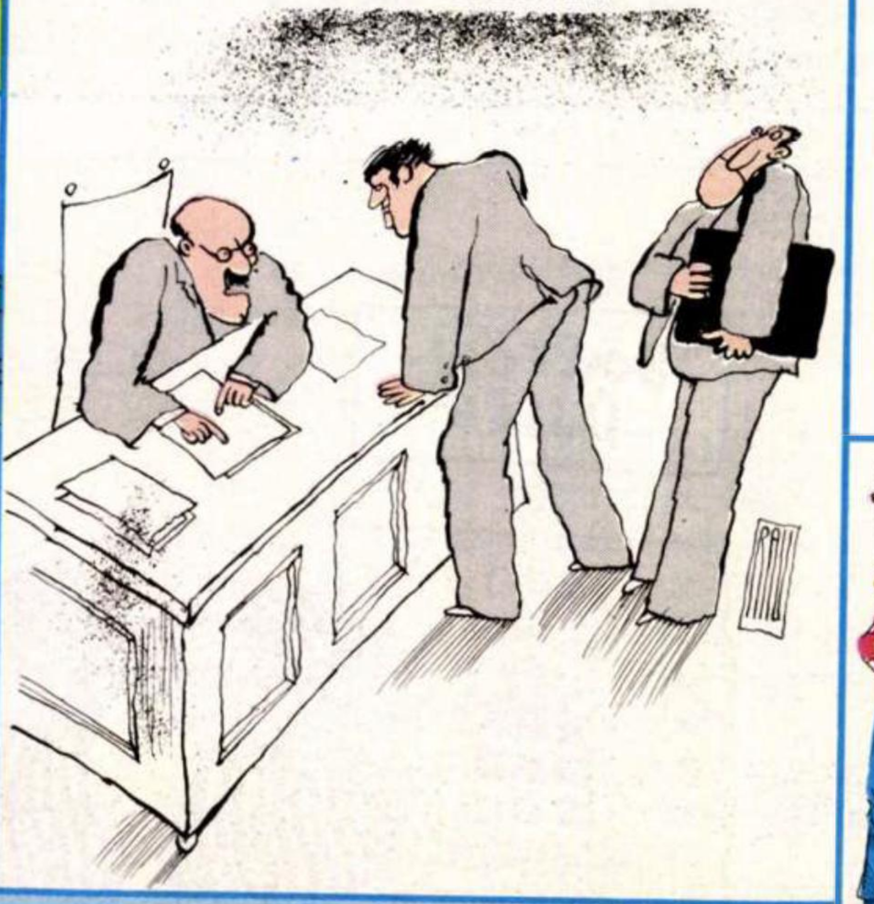

Mi ez?
1. Közlekedési iskola diákjai ballagnak.
2. Fideszesek gyakorolnak.

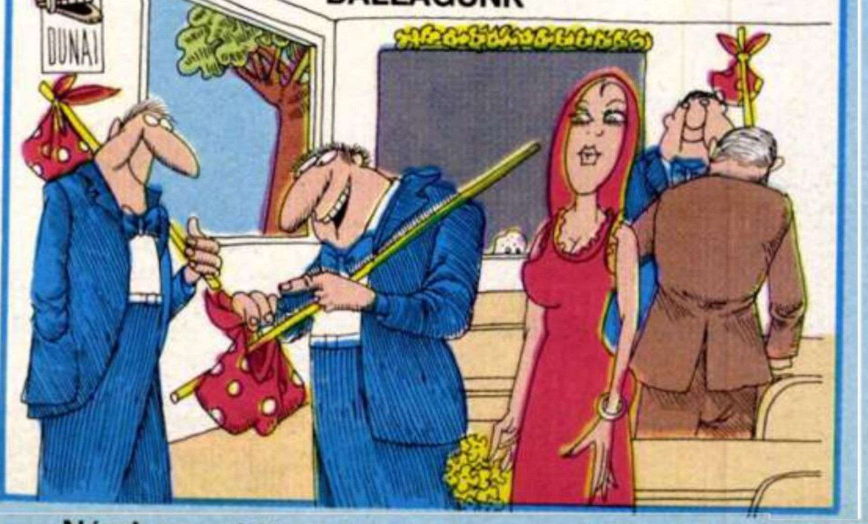
– Mi akarsz lenni, ha elvégezted az iskolát?
– Tűzoltó leszek, vagy katona, vagy képviselő.

EGYETEMI FELVÉTELIN

– Mivel a minimális pontszámot sem érte el, a képviselő papája kinevezte magát az én helyemre professzornak.

BALLAGUNK

– Nézd, anyu! Hamubasült pogácsa helyett bigmac van benne!

BODNÁR GYULA:

OTT, TÚL A RÁCSON

– Amint látják, kedves nézőink, itt állunk az álompusztai börtön kerengőjében…

– …Sétáló udvar, ha szabad lenne pontosítanom…

– Igen, igen. Sétálóudvar, hogy az itteni belterjes szóhasználattal éljek, és ha már volt szíves a felvezető szövegembe beleturkálni, egyúttal bemutatom Mackós Rezsőt, a helybéli börtönújság társszerkesztőjét.

– Mackós Rezső, azaz kilencszáznegyvenkettes elítélt, tisztelettel…

– Milyen alapon lett társszerkesztő?

– Hagyományos alapon.

– Ezt miként kell érteni?

– Nálam hagyomány, hogy mindig társtettesként dolgozom.

– Ha elárulna valamit a lap profiljáról.

– Igazából még csak formálgatjuk az arculatunkat, de akárhogy is alakul, szeretnénk nyitottak lenni.

– Merre gondolták a nyitást?

– A börtönkapu felé…

– Ha elárulná, milyen rovataik vannak?

– Van divatrovat. Főleg a riglihúzók és a besurranók körében nagyon kedvelt. Már a címe is sokat elárul: „Hajlított kötőtű”. Azt mondják, olyan magas szakmai színvonalon íródik, hogy szabadulás után aranyat ér.

– Sport?

– Azt nagyon szeretik a fiúk. Újabban roppant népszerű nálunk a falmászás. Akkora az igény a technikai leírásokra, hogy már külső tudósítókat is foglalkoztatunk.

– Ez igen! No, és a tanácsokat tudják hasznosítani a gyakorlatban is?

– Természetesen! Már legalább húszan megszöktek.

– Gondolom, pénzügyekkel nem foglalkozik a lap.

– Dehogynem! Főleg adó(csaló)tanácsadásokkal. Nem hagyhatjuk parlagon heverni azt a remek szürkeállományt, ami e patinás rácsok mögött összezsúfolódott. Tudja milyen nagyszerű tanulmányokat írnak ezek a gyerekek? Némelyiküktől azelőtt még a Financial Times is közölt!

– Kulturális rovat?

– Az is nagyon népszerű. Hirdettünk egy pályázatot új börtönjátékokra. Még a smasszerek is küldtek pályamunkákat.

– Melyik pályázat nyerte a fődíjat?

– Megosztva, a nyolcszázhatvankettes „szökőcskéje” és Kovács tizenhárom István főfoglár „fogócskája”.

– Milyen rovatuk van még?

– Van olyan, hogy „Nyílt tér”. Ezt a házi zsargonban csak úgy hívjuk, hogy „fazekas-hasáb”.

– Mi köze van ennek a fazekasokhoz?

– Itt szokták közzé tenni a fiúk a „köcsög cserét”.

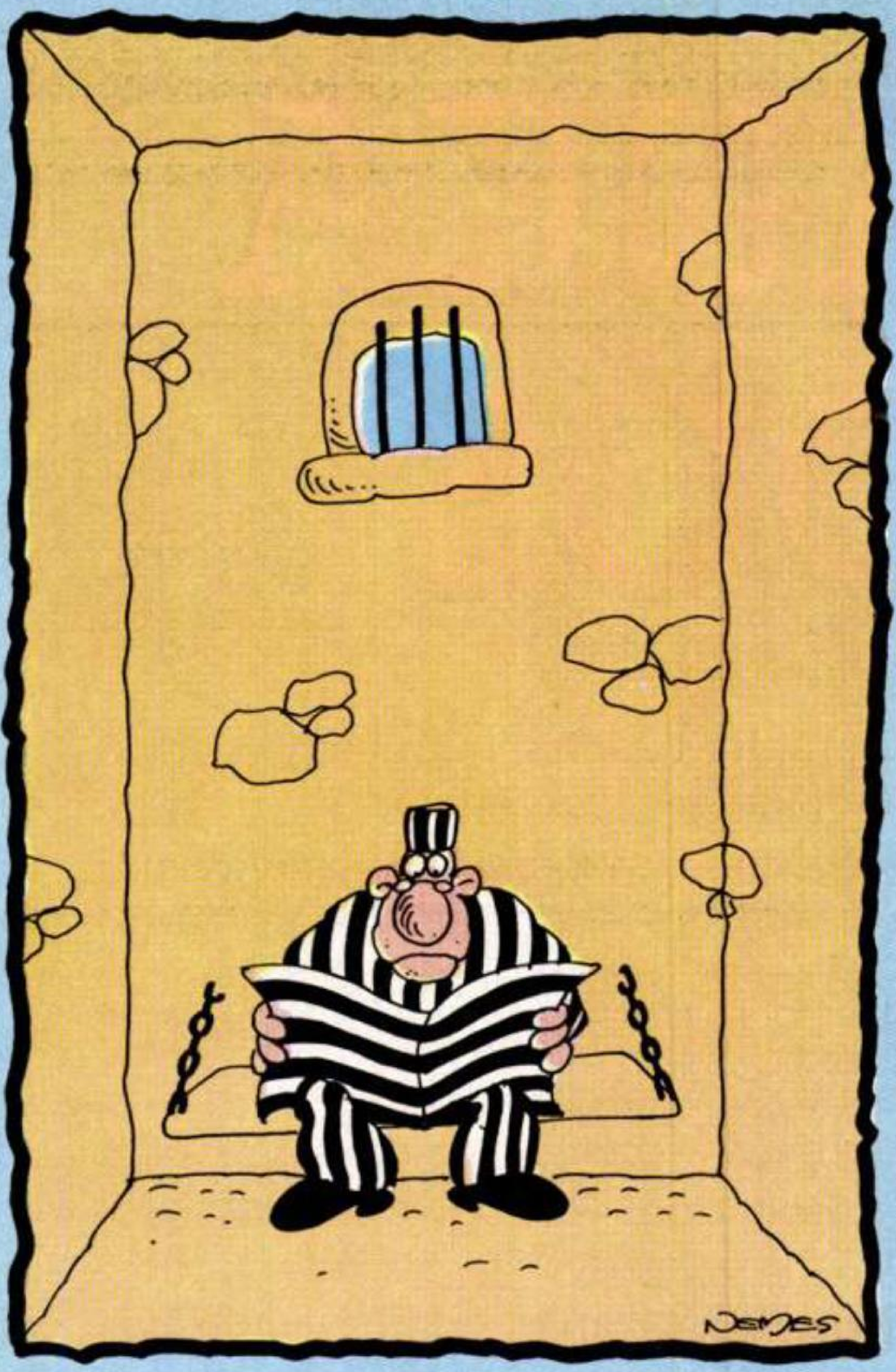
– Hadd kérdezzem meg végül; szoktak-e információkat közölni arról, hogy mi zajlik a kerítésen kívül?

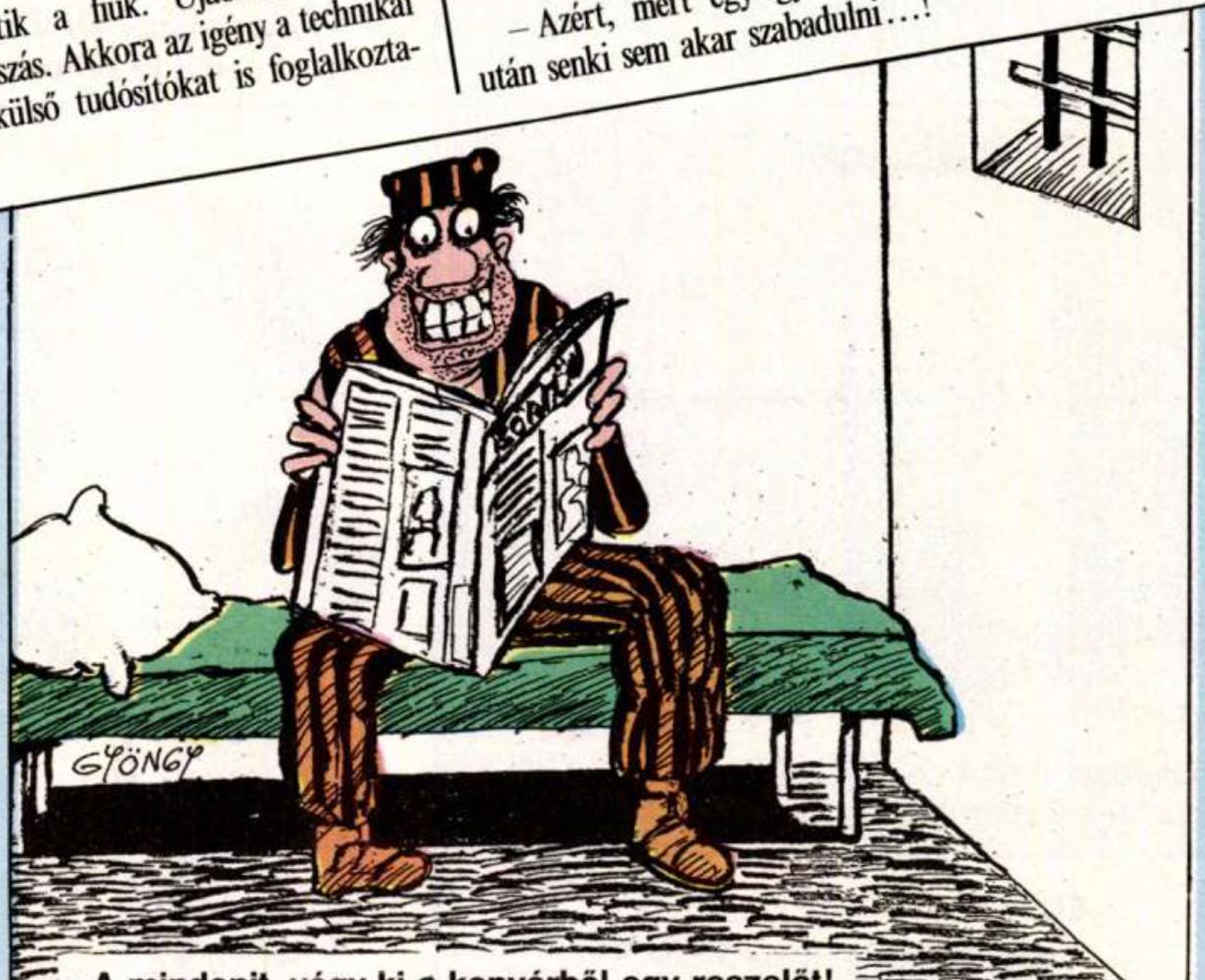
– Régebben közöltünk, de mostanában már nem. Megpróbáljuk, de minden alkalommal nagyon keményen kicenzúrázzák.

– Cenzúrázzák? De miért?

– Azért, mert egy-egy szabadéletbeli cikk leközlése után senki sem akar szabadulni…!

BÖRTÖNÚJSÁG

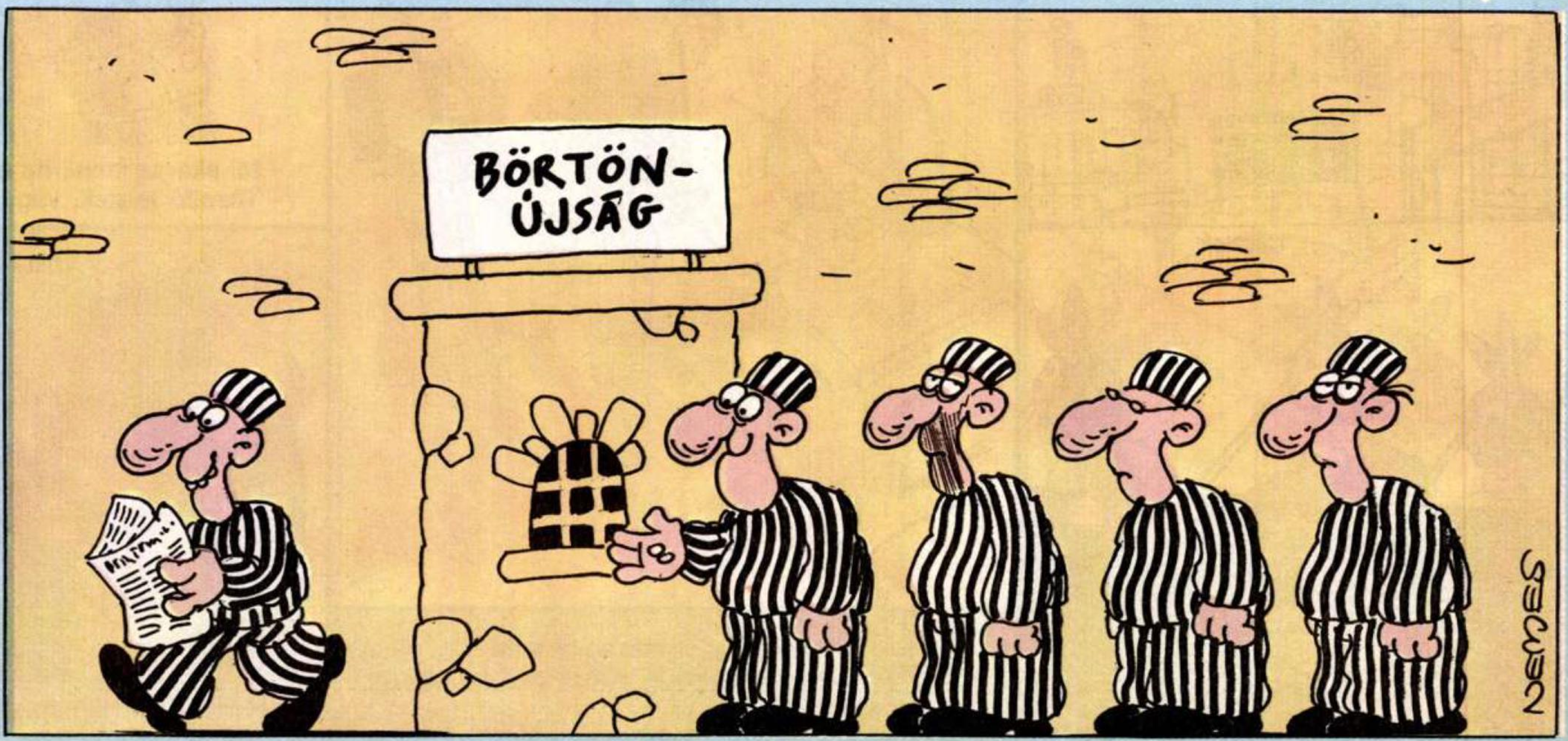
– A mindenit, végy ki a kenyérből egy reszelőt!

Börtönmenzán: MÁR MEGINT EZ A RÁCSOS LINZER…

SZABADFOGLALKOZÁS

– Miért szökött meg a börtönből?
– Mert nősülni akartam.
– Hm… Fura elképzelései vannak a szabadságról.

KING SIZE: A MAGYAR ÍZ!

Mindig is tiszteltem a reklámszakembereket. Ők aztán beletrafálnak a közepibe! Mármint a vásárlók agyának egy parányi, rejtett zugába, oda, ahol ezek a vásárlók, ezek az eleve fukar népek azt a kis micsodát dugdossák. Azt a mifenét, amit, ha megtalálnak és kellő ügyességgel megpendítenek, úgy duruzsol az agyban, hogy hatására a következő pillanatban a legelvetemültebb Harpagon is dalolva szórja a pénzt.

Sose felejtem azt a szlogent, hogy „Egy pohár tej, tiszta fej". Ajaj, mennyi tejet is vedeltünk akkoriban! A fejünk meg mint a patyolat.

Bevallom, a Libresse-reklám is annyira megfogott, hogy manapság – férfi létemre – egy lépést sem teszek e betét nélkül. Félszeg természetemnek szüksége van erre az észrevétlen biztonságra.

Az asszonyt is hiába győzködöm, hogy a mosáshoz ne csak mosóport használjon, hanem vizet is. Mondhatok én neki bármit, nem tudom a fejéből kiverni hogy a ruha „csak az Omótól lett ilyen".

Bizony, bizony, a reklámoknak félelmetes hatalmuk van felettünk.

Adná az ég, hogy megérthetném, miféle varázslattal csinálják ezek a fiúk! Néhány jól irányzott, lazán odavetett szó, és biztos a siker.

A titkot, mint mondtam, sajnos nem ismerem, de azért mégis sejdítek valamit.

Most azt várják, hogy közkinccsé tegyem azt, amit tudni vélek. Egy frászt. Már bocsánat a tónusért, de ne nézzenek madárnak! Különben is azt hiszem hiába magyaráznám, mert a dolog lényege valahol ott van, hogy nem érteni, érezni kell.

Ezért is első számú kedvencem ma az a cigireklám, ami valahogy így szól: KING SIZE: A MAGYAR ÍZ!, esetleg hogy KING SIZE: A HAZAI ÍZ! Vagy ilyesmi. Most talán hülyének néznek, hogy szó szerint nem is emlékszem rá, mégis a kedvencemnek titulálom. Értsék meg, nem is kifejezetten a szavak fontosak, hanem a szöveg hangulata, üzenete. És főként az a brilliáns elme, aki ezt kitalálta!

Hiszen esélyt sem ad senkinek, hogy csak úgy elmenjen mellette!

A liberálisoknak odaveti a kingsizét, a nemzeti érzelműeknek meg lehazaizza a dohányrudacskákat. Mer ezek után valaki nem dohányozni? Az ember a végén pusztán önérzetből is tüdőrákos lesz.

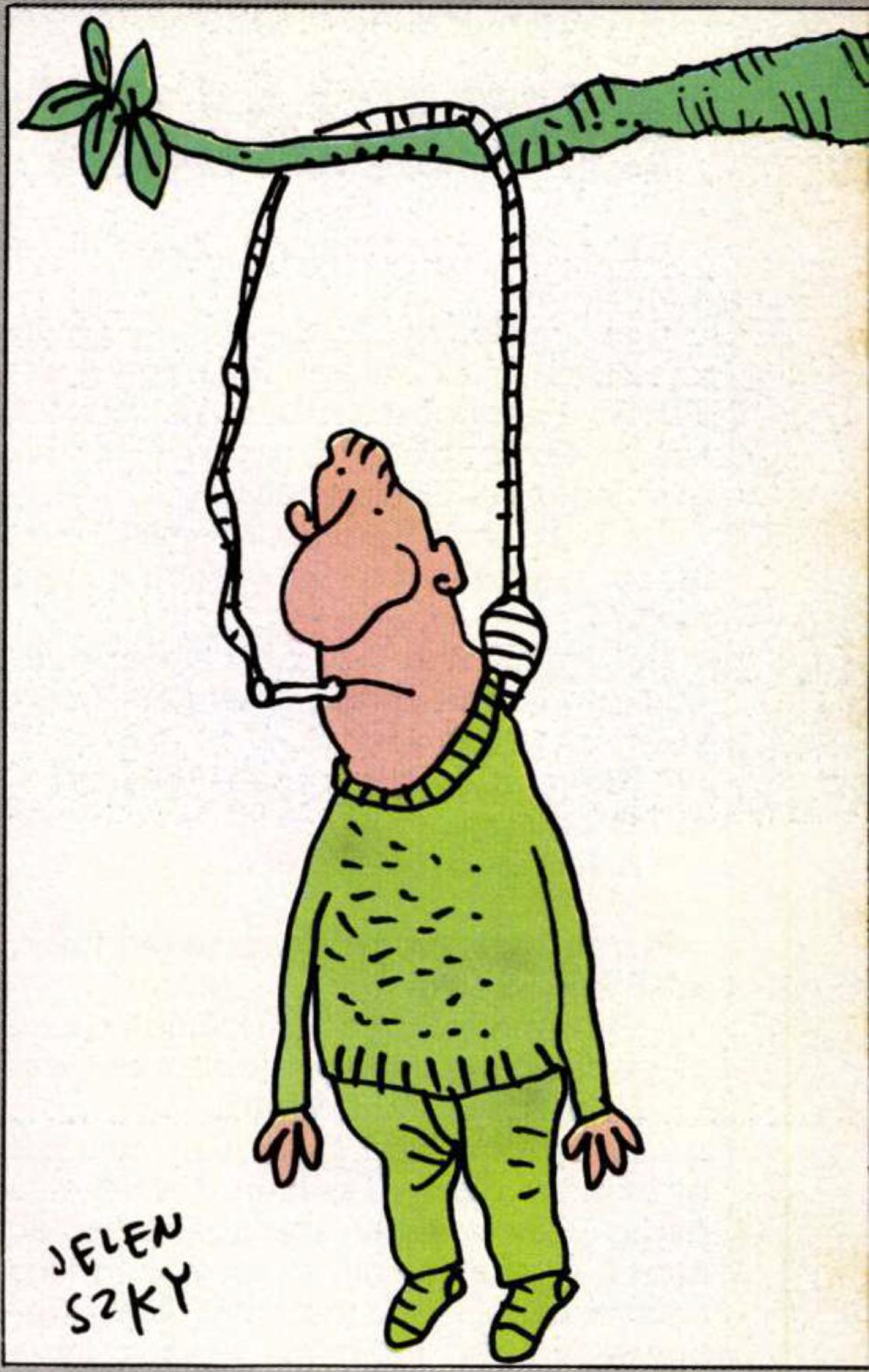
Most talán azt gondolják, hogy mindenbe politikát magyarázok. Tévednek. Benne van az magától is. És ezt a reklámszakemberek tudják. Fogy is a magyar cigi, mint a nyű, kapni is tőle nemzetközi rákot.

Én a példán okulva, és azt kissé továbbfejlesztve kiötlöttem a saját reklámomat a Ludas Matyi javára.

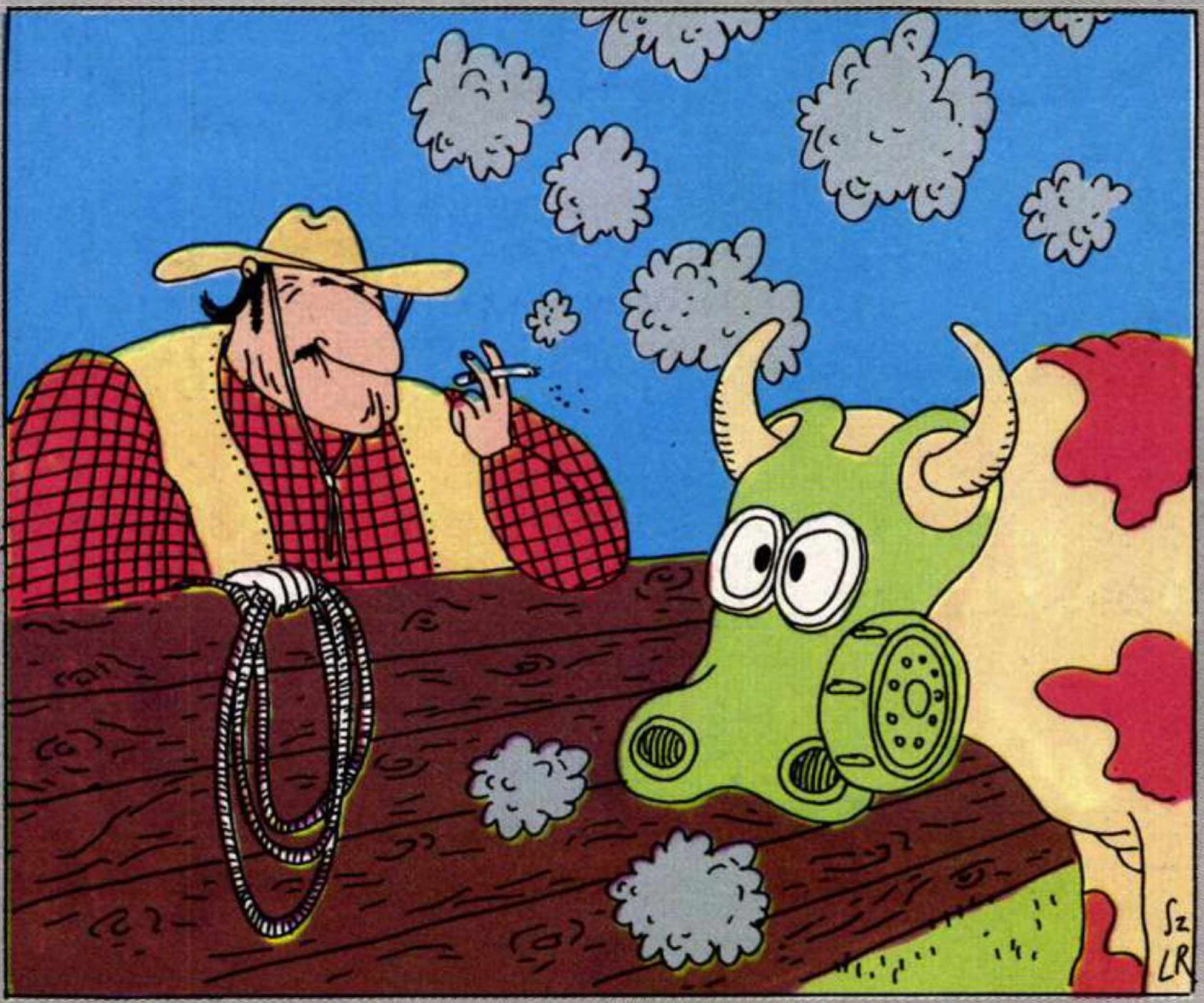
Nézzék csak! Valahogy így kell ezt csinálni: MATHIAS LUDAS: DAS OGYIN MAGYAR VICC GAZETA. LETS GO EMBEREK, KUPITYE!

Remélem, azért a nyomda bírja majd papírral.

FARKAS MÁRTON

MARLBORO MAN

A HOSSZÚ ÉLET TITKA

Erről a mindenkit érdeklő kérdésről nyilatkozik az újságnak az egyik legilletékesebb, a századik születésnapját épp a napokban ünneplő, és meglehetősen jó egészségnek örvendő alsódobszai Kovács János:

– Életem nagy részét a szabadban töltöttem, kint a földeken – mondja a sokráncú matuzsálem.

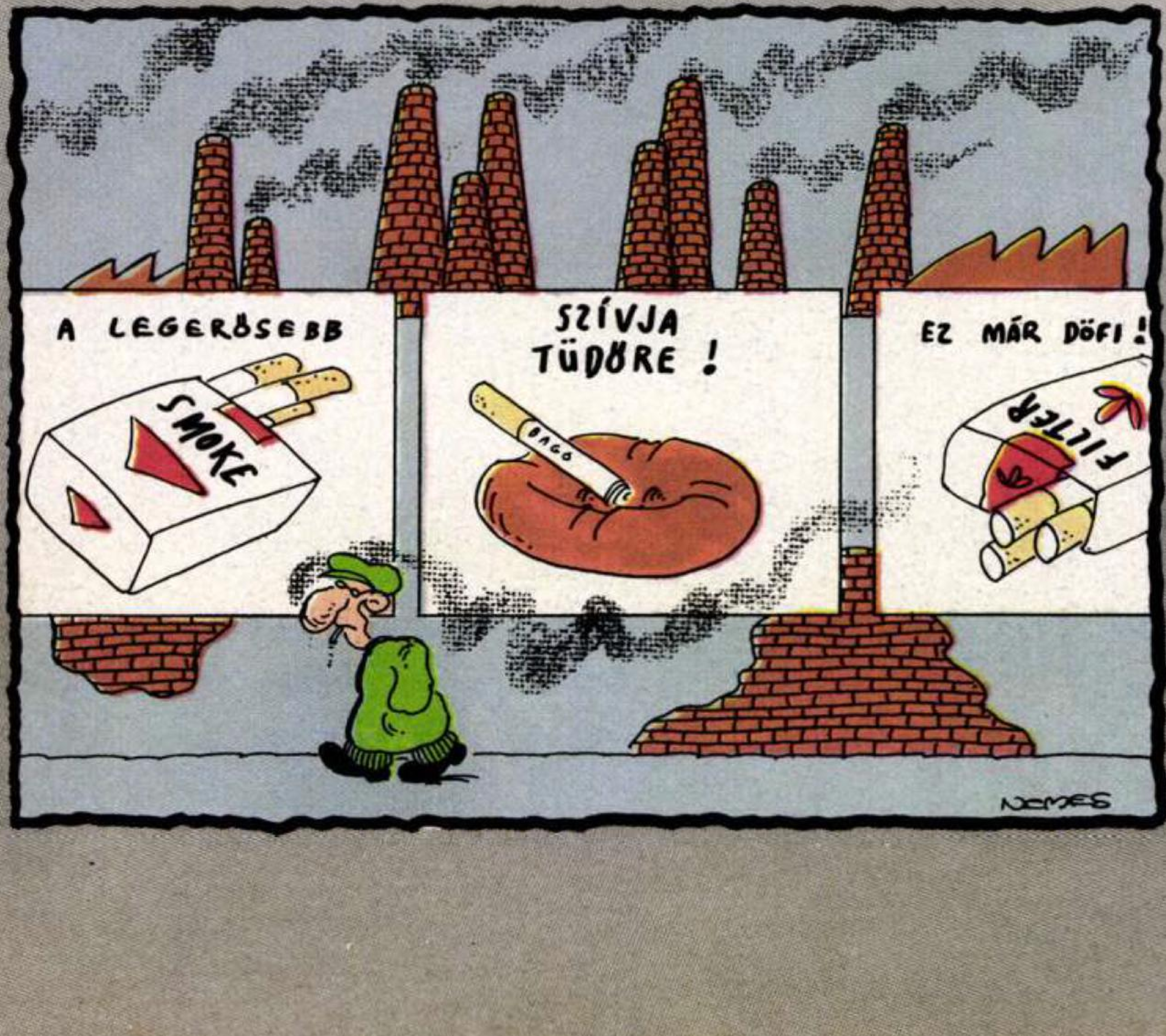
– Naponta megiszom egy fél deci jó pálinkát, egy-egy üveg sört. A cigarettával tizenkét éves korom óta élek – lebbenti föl a titkot nagy füstfelhőket eregetve az öreg.

Ennyi. Semmi különös.

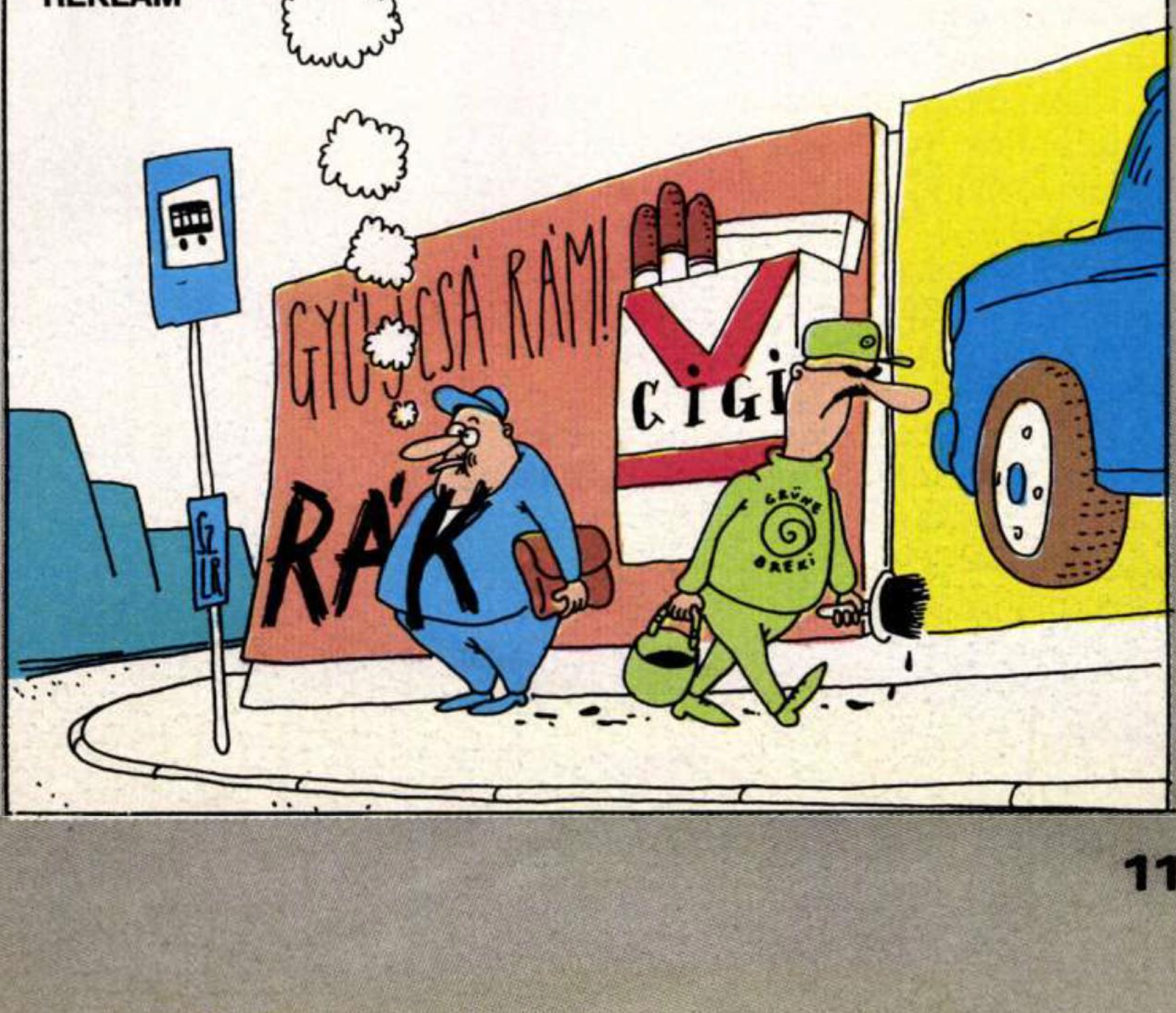
Minden további nélkül meg lehet próbálni.

Csak nem abbahagyni!

FECSKE CSABA

REKLÁM

GUBERÁLOK

Hát én is ide jutottam! Turkálok a szemétben.

Úgy kezdődött, hogy a múlt héten kifestették a lakásunkat. A falakat levakarták, a repedéseket begipszelték, és festés után az ablakokat papírral, ronggyal lemosták és tisztították.

Az összegyűlt szemetet tegnap este három nejlonzsákban lehordtam a kuka mellé.

Hét órakor Hurek bácsi, a házfelügyelő csengetett be hozzánk, és kért, hogy kísérjem le a kukákhoz.

– Ezeket a zsákokat miért tette ki? – érdeklődött.

– Azért, hogy a szemetes elvigye – válaszoltam.

Hurek bácsi megvetéssel végig mért, majd kijelentette:

– A szemetes az csak a szemetet viszi el, ez pedig nem szemét, kérem szépen.

– Hanem? – csodálkoztam.

– Ez kérem főleg sitt, főleg hulladék és csak kis részben szemét. A szemetes pedig csak a tiszta szemetet viszi el, mert a szemetes nem sittes, a szemetes nem hulladékos, a szemetes csak szemetes, kérem. Ezért ide csak a tiszta szemetet lehet lehozni!

– Milyen a tiszta szemét?

– Tiszta szemét az, amiben nincs sitt, úgymint faltörmelék és malter, nincs benne hulladék, úgymint fa, papír, rongy és vadgesztenye, hanem csak tiszta szemét van benne, úgymint hamu, krumplihéj, velőscsont, cigarettacsikk, miegymás. Érti már a kedves lakó?

– Értem, csak azt nem értem, hogy mit csináljak a faltörmelékkel és a malterral?

– Vigye a sittlerakó-helyre a kedves lakó, mondják nekem a szemetesek.

– És mit csináljak a papír- és rongyhulladékkal?

– Égesse el a kedves lakó, mondják nekem a szemetesek.

– De nálam központi fűtés van.

– Azt én is tudom, de arról a szemetesek nem tehetnek.

– Biztos, hogy ez így van, Hurek bácsi? – kérdeztem.

– Persze, hogy így. Ehhez a szemetesek és én jobban értünk, mert mi szakemberek vagyunk, és a kedves lakó csak laikus, nem pedig szakember. Tehát tessék a szemetet visszavinni és szétválogatni, és a tiszta szemetet holnap lehozni – szólt és távozott.

Most ülök a földön az előszobában és guberálok, mert a szemét nem vész el, csak átalakul sitté, hulladékká és tiszta szemétté. A feleségem mellettem guggol és mondja, hogy mit hová tegyek, jobbra a sittet, balra a hulladékot és a vödörbe a szép tiszta szemetet. A szép tiszta szemetet – természetesen csak a steril, vegytiszta szemetet – levihetem a kukába, de a sitt meg a hulladék már az én dolgom. Lehet, hogy megeszem az egészet. De az is lehet, hogy reggelenként egy-egy aktatáskával kiborítok a Blaha Lujza téren.

Talán ott nem tűnik fel senkinek.

MIKLÓSI OTTÓ

TAVASZI NAGYTAKARÍTÁS I.

HAJTÓGÁZ

LUDAS MATYI
A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

HÍREK HÍREK HÍREK

A boszniai megbékélésre szólított fel mindenkit Rácz Ödön alsószotymázi lakos, miután az ENSZ-segélyeket szállító repülőgépek a héten harmadszor is romba döntötték pajtáját egy ledobott kétmázsás élelmiszercsomaggal.

*

Nem ítélte el a bíróság Tripek Ottokár kovácsot, aki május elsején műhelye előtt nem kommunista jelképeket mutogatott, hanem csupán kalapácsával kiegyenesített egy elgörbült sarlót.

*

Nyilvánvaló adminisztrációs hiba történt – nyilatkozta a Frekvenciagazdálkodási Intézet illetékese azután, hogy kiderült, tévesen kapott műsorszórási engedélyt Borbulya Jánosné mikrohullámú sütője.

*

Érdekes régészeti leletre bukkantak Budapesten. A kutatókat azonban zavarba hozta a honfoglaláskori falmaradványon talált felirat: „E házat a XIII. kerületi IKV tatarozta."

*

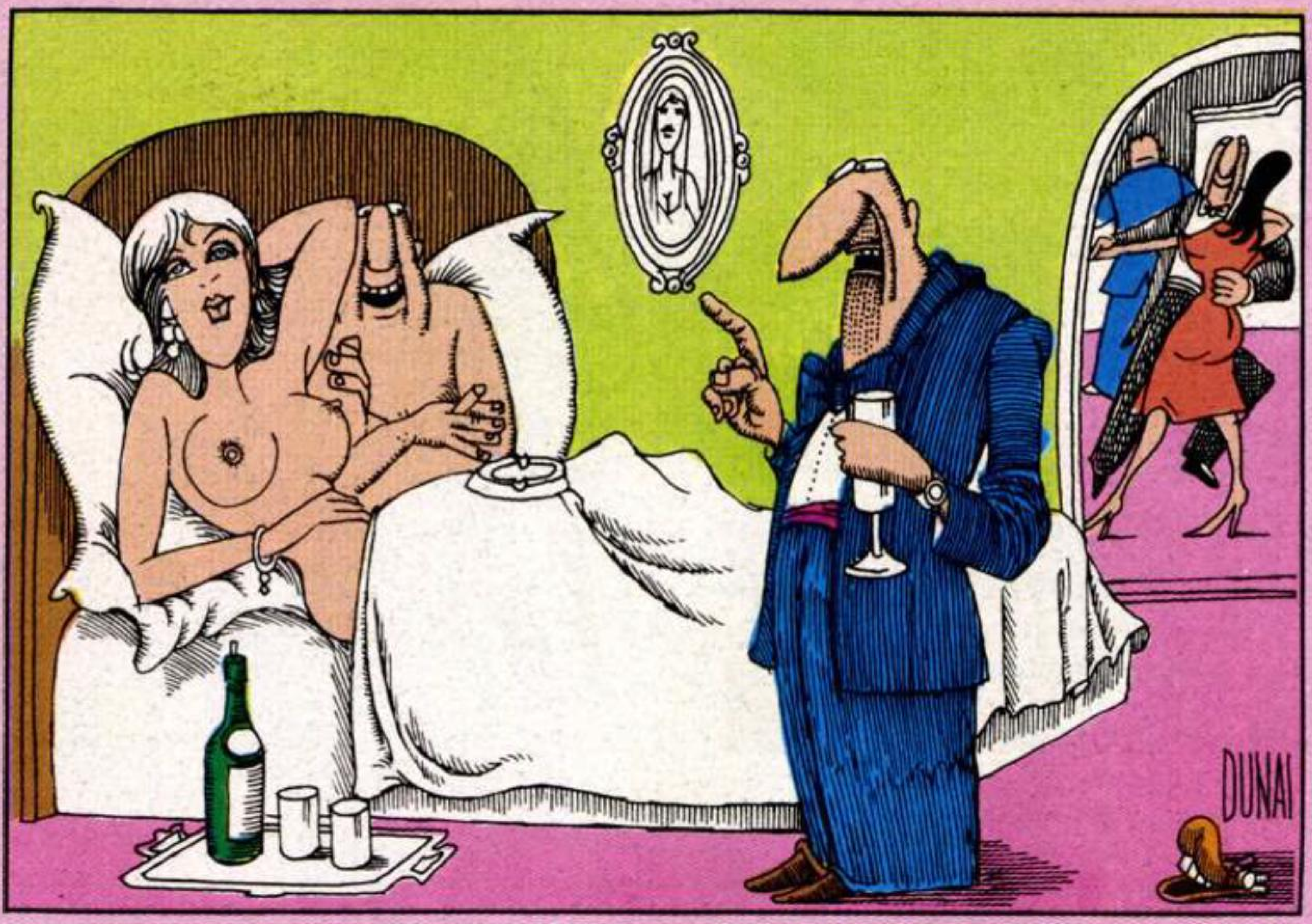
Veszélybe került az idei magyar Forma–1-es nagydíj, miután az ügybuzgó mogyoródi rendőrök a pálya egész területén elrendelték az 50 km/órás maximális sebességhatárt.

WÉBER TAMÁS

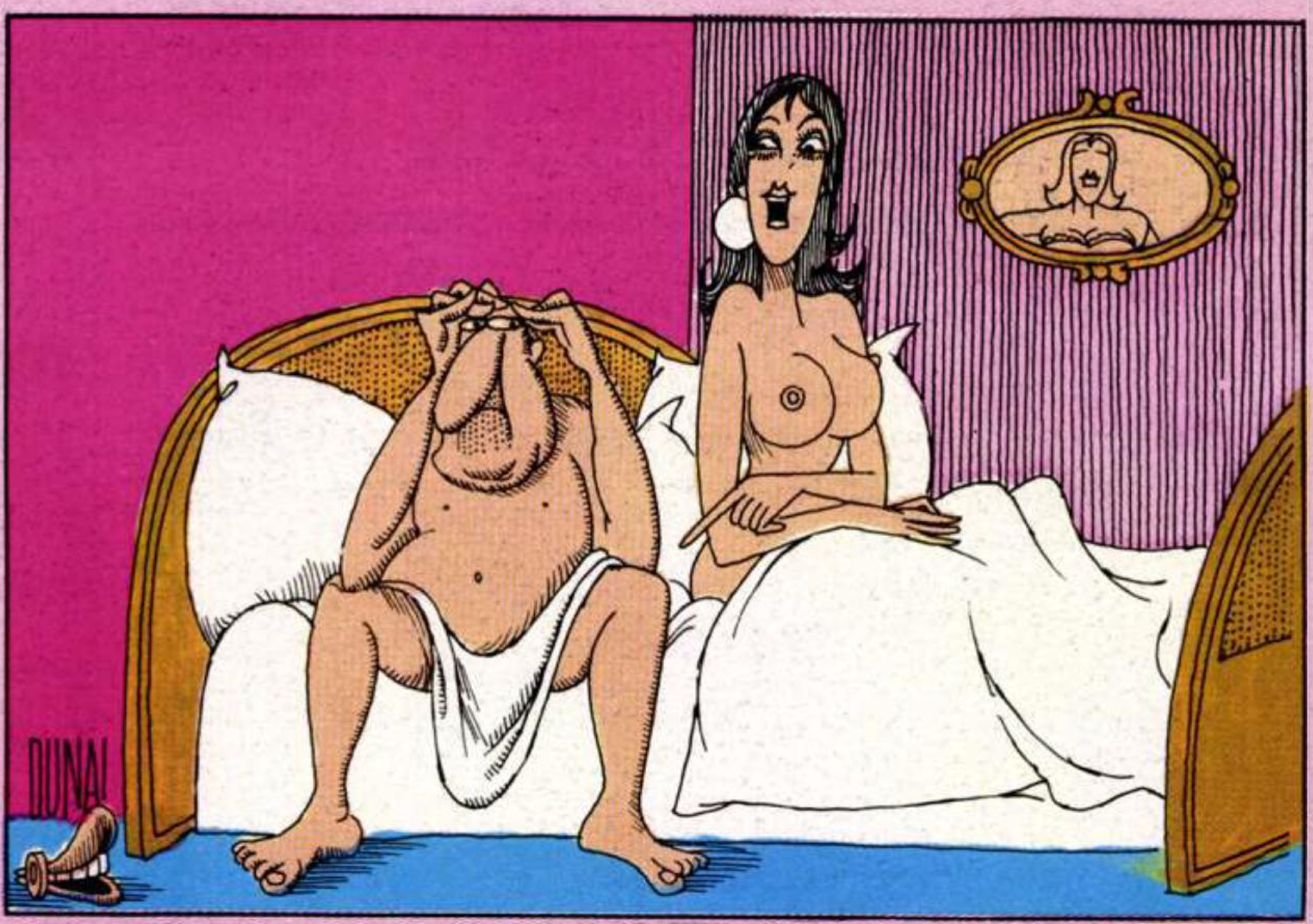
TAVASZI NAGYTAKARÍTÁS II.

PIKÁNS OLDAL

– Azért nem üvöltözöm, mert „A tégy a gyűlölet ellen” feltétlen híve vagyok.

– Mi történt? Már megint identitászavarod van?

PIACGAZDASÁG

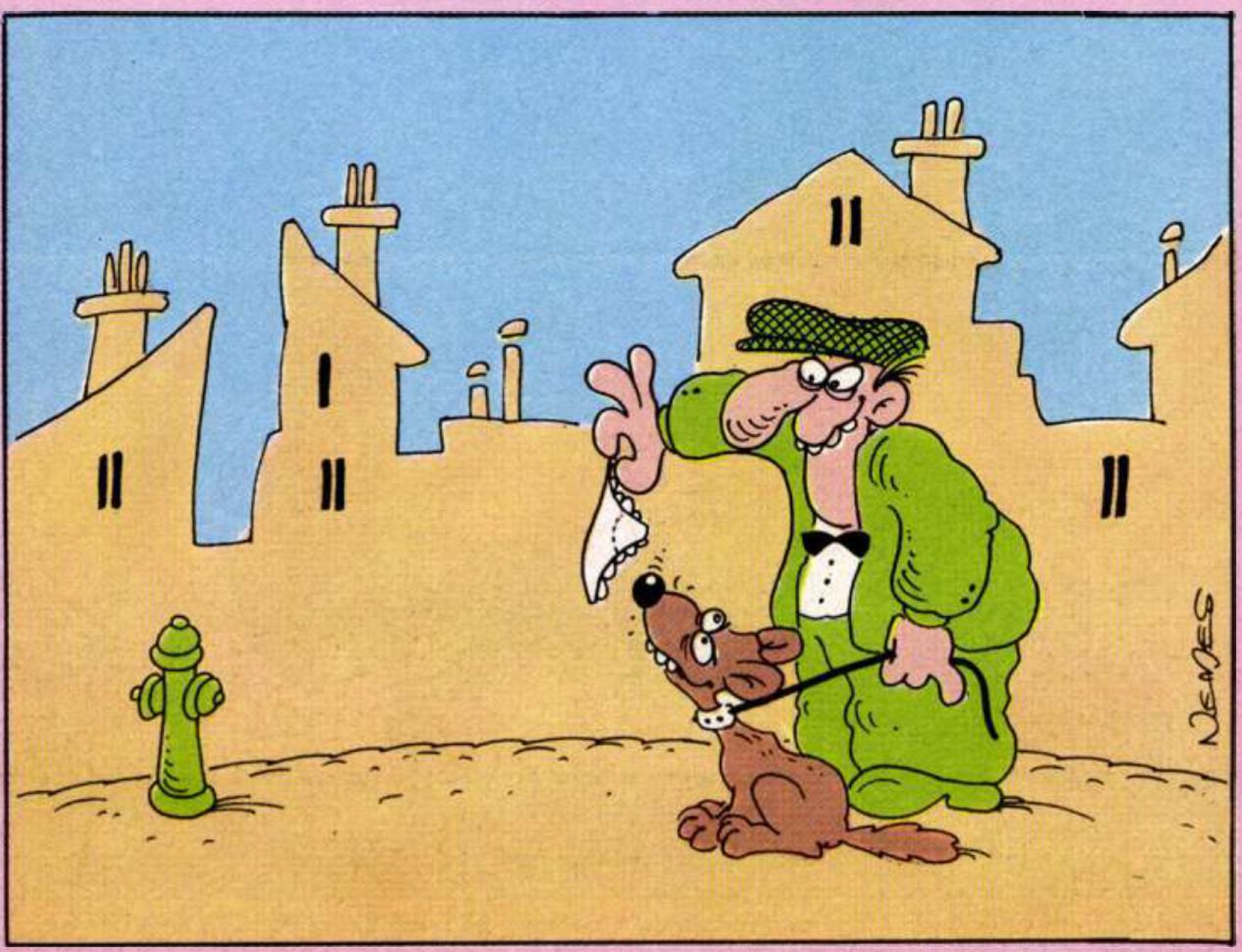

SZEZONNYITÁS AZ IDEGENFORGALOMBAN

– Ön azért maradt agglegény, mert nem találta meg az igazit?
– Ellenkezőleg! Én minden héten találok magamnak egy igazit!

„CHERCHEZ LA FEMME”

BÓLYA PÉTER:

MORFOND-ÍR

Hallgatom a szöveget és nyilatkozatokat: Kell-e bordély vagy sem, ez itt a kérdés?!

Vajon én, dr. B. P., mint gondolkoznék, ha *jelölt* lennék, kupleráji beutalóra váró profi rima?

Hát… elsőbb az jutna az észbe: Ah, mindegy, hogy mit mondanak itt vagy ott; mindig voltam, mindig leszek, hiszen igény van rám: amíg kanos, kalandvágyó szédelgők lesznek e világon, hiába „lép fel” ellenünk bárki.

No és hogy hogyan s miképp tesszük? Hivatalos bordélyban, ronda kis üzlethelyiségben, vagy akár a Természet ölén? Hát nem mindegy? Nekem és főleg a heves vagy éppen hullarészeg kuncsaftnak?

Aztán arra gondolnék: Sokfélék vagyunk ám, uraim, hölgyeim; mint levél a fán. Vagyunk mint bárokban illatozó, nyelveket is beszélő, jól öltözött hetérák, kik kemény devizát hoznak, ugyanakkor remek füleseket szállítanak a rendőrségnek; vagyunk mint dolgos háziasszonyok, akik csak olykor, egy szállodaportás vagy beszervezett pincér hívására szállunk be az üzletbe, kell az a kis pénz a konyhára meg a gyereknek egy új cipőre; vagyunk mint ronda, piszkos és beteg leánykák az R. tér környékén, kik magunk sem értjük, ha értünk valamit egyáltalán, hogy ugyan honnan és hogyan van olyan férfi, akinek kellünk, és még *ő* fizet, a hülye.

Meg hát tudom, jól tudom, mindig van valaki, aki leveszi a sápot rólunk, hol Pusoma Béci, a magányos strici, hol Stein úr, a masszázsszalon jól szituált tulajdonosa, hol Jenő, a szervező tehetségű pincér – ha lesz bordély, ott is leemelik a százalékot rólunk, plusz áfa, nincs menekvés.

És ha olykor becsuknak?

Majd kijövünk; *idáig is mindig kijöttünk, nem?*

SZILÁNKOK

LEVELEZÉS

Szexuális problémájára lapunk hasábjain válaszolunk, de másik kérdésére, „Hogyan tegyünk el szilvalekvárt télire”, kényes, bizalmas jellege miatt levélben küldünk választ.

*

TERMÉSZET

Géza nem mer kimenni a természetbe, mert fűnek, fának tartozik.

*

MEGBOCSÁTÁS

Sok-sok megértéssel, szeretettel, gyengéd megbocsátással tekintek saját hibáimra...

*

RENDEZÉS

X. színházi rendezőről mesélik, hogy még a számláit is rosszul rendezi.

*

TAXIÁLLOMÁSON

– Mennyiért visz el a Móricz Zsigmond körtérre?
– Körülbelül százhúsz forintért.
– Az nekem sok.
– Akkor adjon egy ötvenest és menjen gyalog.

*

ÚTBAIGAZÍTÁS

– Hol van a legközelebbi tiszta mosdó?
– Ahhoz már útlevél kell.

GALAMBOS SZILVESZTER

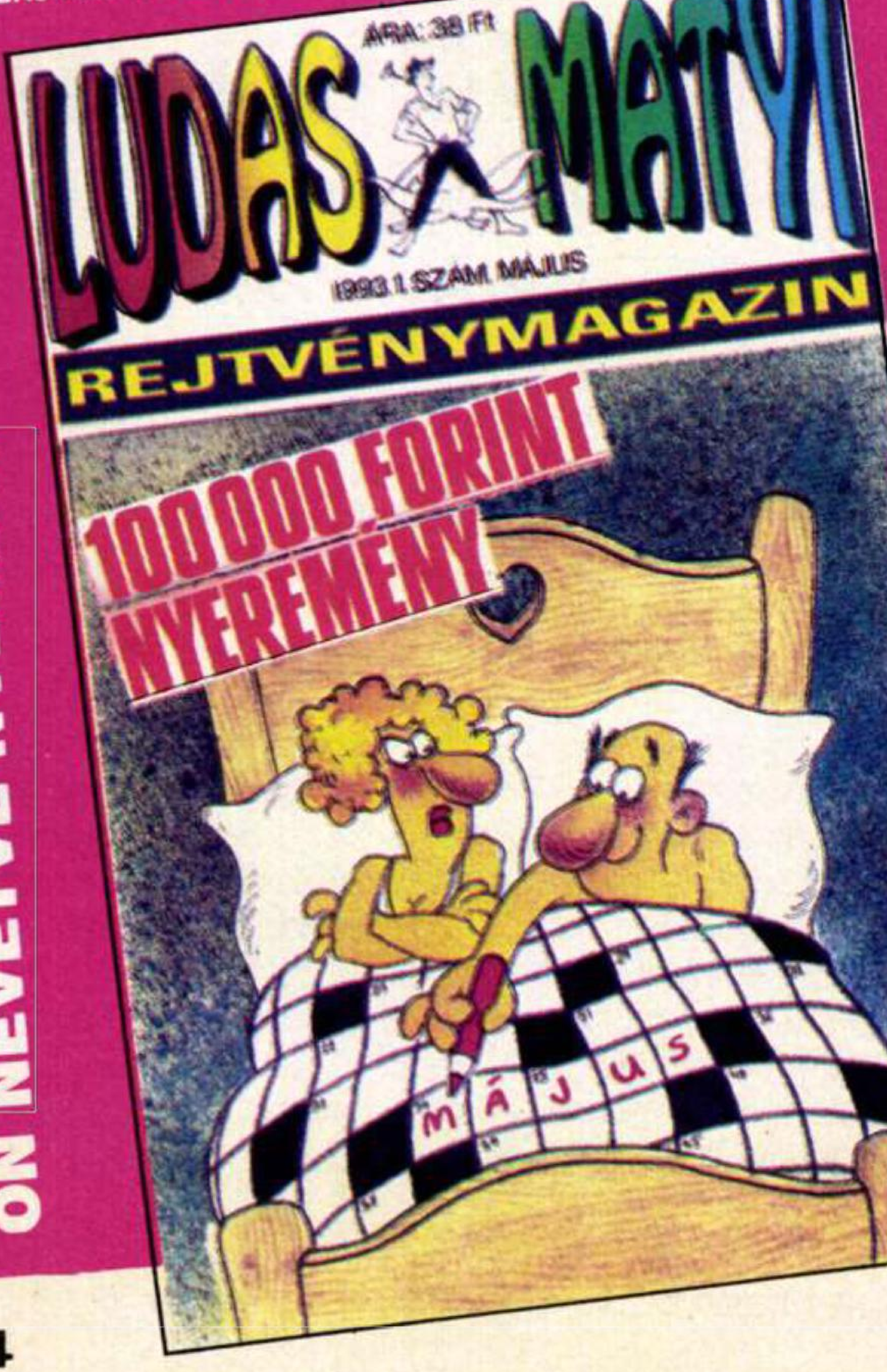
BOLHAPIAC

Keresnek: Elektromos mákdarálót, kisautót, kisvonatot, a Ludas Matyi példányait (1970–1980-ig), LEGO-t, paplant, plédet, ágyneműt, faliszőnyeget, a „Pesti Izé”, a „Szabad Száj”, a „Borsszem Jankó” bekötött, illetve egyes példányait.

Kínálnak: Cserép villanykályhát, olajkályhát, hősugárzót, golyós számológépet (70 × 125 cm), nagy méretű Mária képet aranykerettel, 12 szárnyú ablakot (190 × 210 cm), női ruhaneműt közepes termetre, téli-nyári gyermekholmit, összecsukható járókát, emeletes víkendágyat, A Ludas Matyi évfolyamait (40 év), a Ludas Matyi bekötött példányait (1960–1986-ig), régi plakátokat, szépirodalmi és egyéb könyveket, .

Cserélnek: Törésbiztos hajókoffert, magyar nyelvű irodalmi könyvekre.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon (szerda kivételével), 9–12 óra között, a 118-8411-es telefonszámon, a 98-as melléken, vagy levélben, a szerkesztőség címén lehet érdeklődni.

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

Főszerkesztő:
SZUHAY BALÁZS

Főszerkesztő-helyettes:
WALTER BÉLA

Művészeti szerkesztők:
DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ
RAU TIBOR

Főmunkatárs:
BODNÁR GYULA

Tervezőszerkesztők:
DUKAY BARNA
GÁSPÁR IMRE

Szerkesztőség: 1977 Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. Telefon: 118-8411. Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

Felelős kiadó:
HORTI JÓZSEF
vezérigazgató

Előfizetésben terjeszti a Magyar Posta, árusításban megvásárolható az alábbi terjesztők hírlapárusainál: Magyar Posta, Bikádi Kereskedelmi és Szolgáltató Bt, Enyedi Könyv- és Lapterjesztő Bt, Extra Hír Kft., Futár Bt, Passz GMK, RH+Bt, R. Pressz Hírlap- és Könyvterjesztő Kft.

Előfizetési díj negyedévre 327 Ft, fél évre 654 Ft, egy évre 1308 Ft.

Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály. Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456. Telefax: 138-3331

Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest,
93.2308/19-66-22
rotációs eljárással

Felelős vezető:
GRASSELLY ISTVÁN
vezérigazgató

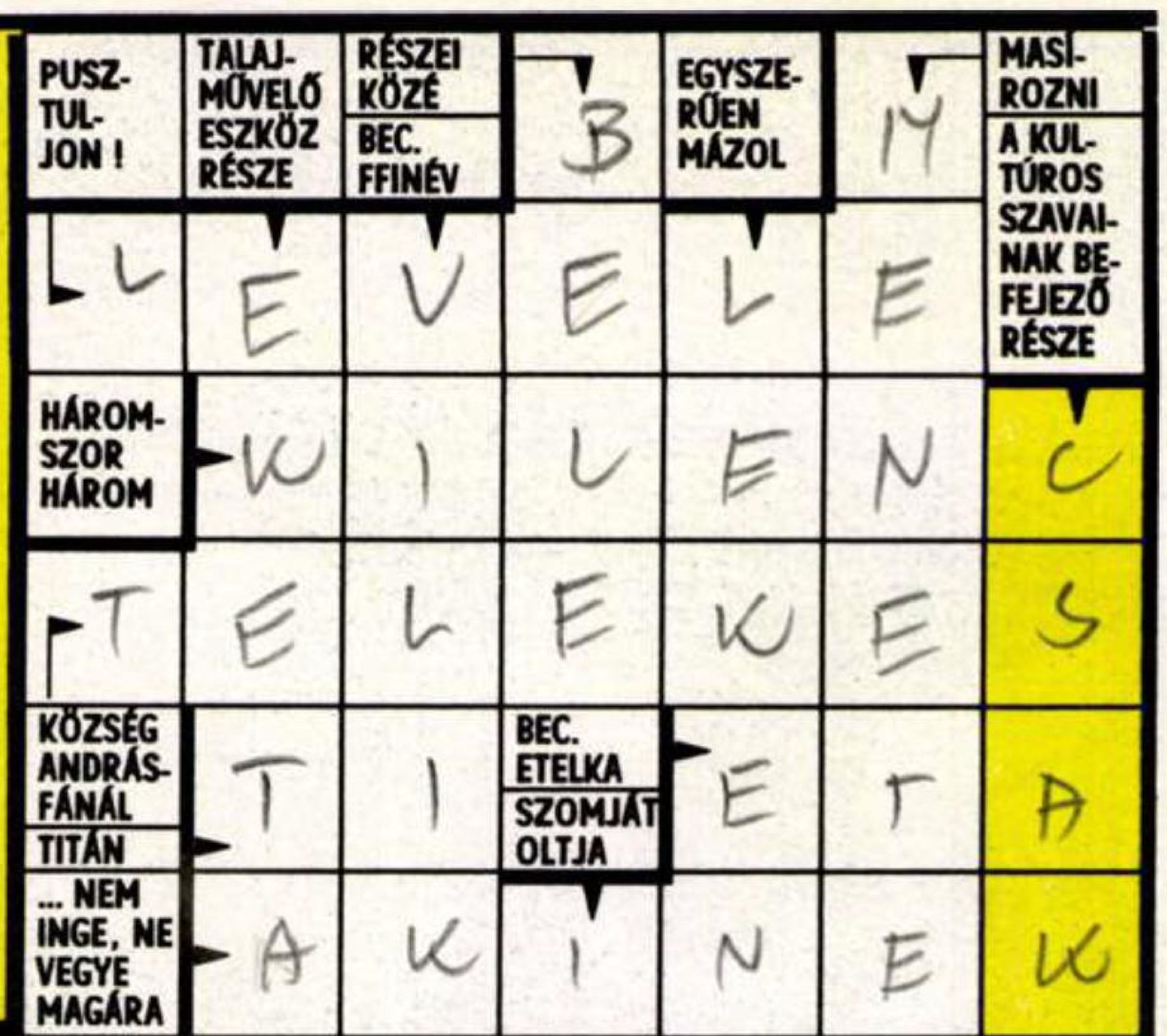
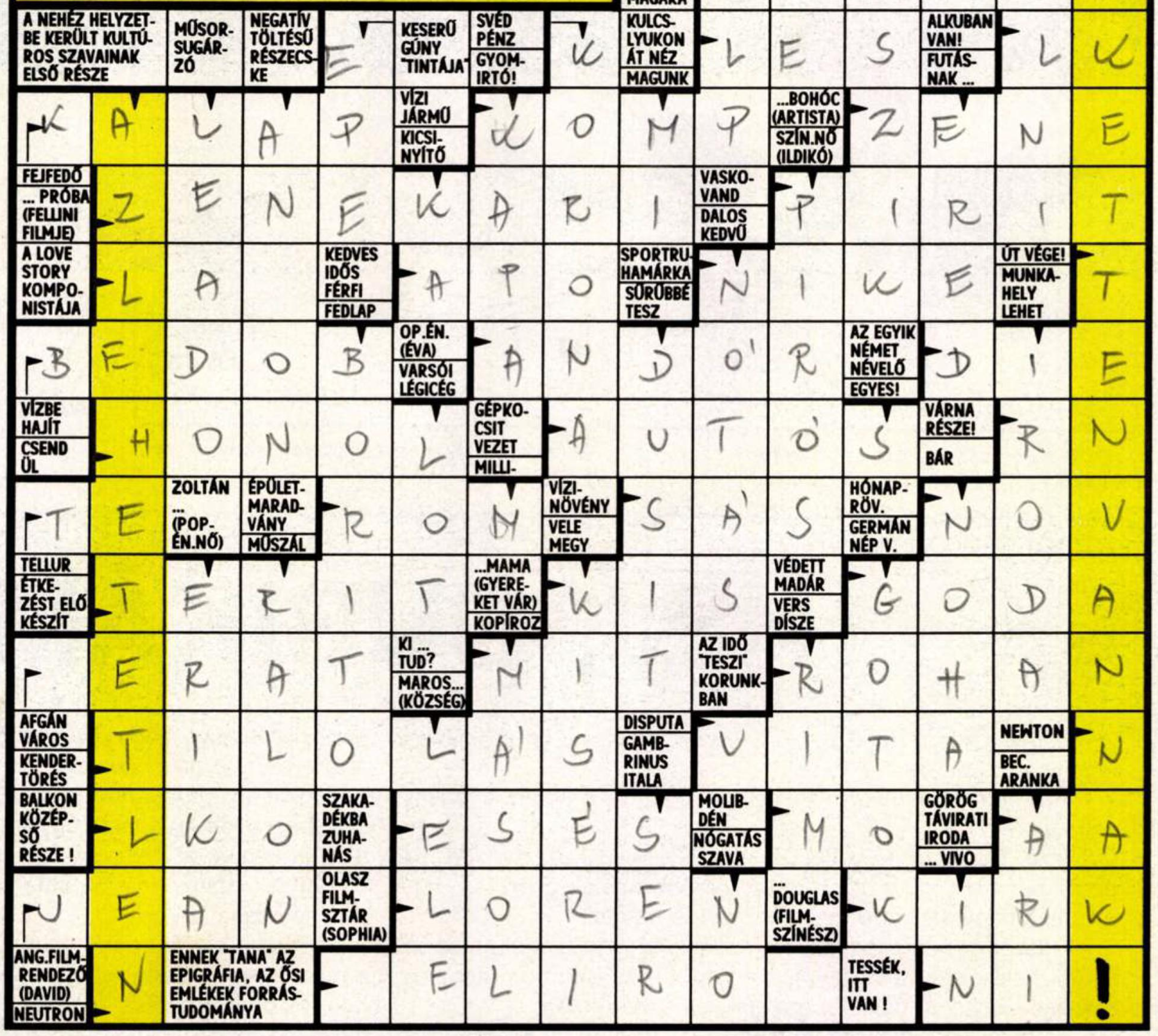
HU ISSN 0134-0611

Lapunk előfizethető a KULTÚRA Külkereskedelmi Vállalatnál (H-1389 Bp., P.O.B. 149.), vagy a Magyar Hitelbanknál (H-1133 Bp.) vezetett 202-10995 számú számláján vagy külföldi partnereinél:

Ausztrália: G. Menczer, P.O.Box 219. Wantima South 3152 Vic. **Belgium:** „Du Monde Entier" S.A., 162 Rue du Midi, B–1000 Bruxelles.
Brazília: Livraria D. Landy Ltda. Rua 7 de Abril 252 01000 São Paulo. **Dánia:** Munksgaard, 35 Norre Sogade, 1016 Copenhagen. **Egyesült Államok:** Center of Hungarian Literature, 4418. 16th Avenue, Brooklyn, N.Y. 11204; EBSCO, Industries Inc. P.O.Box 1943, Birmingham, Ala. 35201 Framo Publishing, 561 West Diversey Parkway Room 19, Chicago, 111.6014; Püski-Corvin, 251 E. 82 Street, New York N.Y. 10028. **Finnország:** Akateeminen Kirjakauppa, Keskuskatu 1, SF 00100 Helsinki 10. **Franciaország:** Societé Balaton, 5015 Paris. Bld. Pasteur. **Hollandia:** Fason Europe B.V. Pstbus 1967, 1000 AD Amsterdam. **Izrael:** Hadash, P.O.B. 26116, 62160 Tel-Aviv; Gondos Sándor P.O.B. 44513, 31333 Haifa, Lepac, 15. Ramban Str. Tel-Aviv Breuer Line Ltd. Hungarian Cultural and Business Center Tel-Aviv; Hungarian Culture and Business Center, Allenby St. 38., P.O.B. 26439; Tel-Aviv, 652116. **Japán:** Nauka Ltd. 2-30-19 Minami-Ikebukuro, Toshimaku, Tokyo 171. **Jugoszlávia:** Forum, Vojvode Misica broj 1., 21000 Novi Sad. **Kanada:** Pannonia Books, P.O.B. 1017, Postal Station „B" 6, Toronto Ont. M5T 2T8; Hungarian Ikka and Travel Service, 1208 Granville Street Vancouver, B.C. V6Z 1M4; Culture Hongroise, Mme Vera Cencze, 6958 Wilderton Ave, Montreal Que. H3S 2M5. **Nagy-Britannia:** Hungarian Book Agency, Mrs. Klara Adams, 87 Sewardstone Road, London E2 9HN; Collet s Holdings Ltd., Denington Estate, Wellingborough, Northants, NN8 2QT. **Németország:** Kubo und Sagner, Postfach 340108, 8000 München 34; H. und S. Katko Musica Hungarica Rümannstrasse 4. 8000 München 40; Zeitungsvertrieb Gebrüder Petermann GMBH und Co Kg, Kurfürstenstr. 111. D 1000 Berlin 30; Translibris Zeitshriften und Buchvertrieb GMBH Moltkestr. 80. D–5000 Köln 1. **Norvégia:** Narversen Info-Center, P.O.B. 6125 Etterstadt, 0602 Oslo 6. **Svájc:** Magda Szerday, Teichweg 16. 4142 Münchenstein. **Svédország:** Esselte Tidskriftscentralen, P.O.B. 638. S–10128 Stockholm, Wennergren Williams AB, Box 30004, S–10425 Stockholm; BTJ Bibliotekstjanst AB. Box 200, S–221 CO Lund. **Venezuela:** Weiss y Asociados, AV. Urdaneta, Ibarras a Veroes, Edif, Torre Alfa 7 piso Caracas.

Honthy Hanna Cegléden vendégszerepelt. A szünetben bekopogtatott hozzá a kultúrház igazgatója:
– Művésznő, kérem, autogramkérő gyerekek szeretnének bejönni.
– Nem fogadok senkit! – trillázta az idős primadonna.
A kultúros könyörgőre fogta a dolgot:
– Művésznő, ne tegye ezt velem! Az egyik gyerek a tanácselnök kisfia, nagyon kínos lenne nekem, ha el kellene küldenem.
Honthy kegyesen engedett szigorából:
– Nem bánom, hármasával bejöhetnek!
– Hármasával?... (Befejezés az ábra hosszú soraiban.)

A helyes megfejtők közül tízen a Lakitelek Alapítvány könyvjutalmát kapják: magyar írók dedikált műveit kb. 400-500 Ft értékben. A kisorsolt szerencsések a könyveket postán kapják meg.
Címünk: Ludas Matyi, Budapest 1977
Beküldési határidő: május 18.

A 16. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése:
„–...akkor már nem maga játszaná."
Dedikált könyvet nyertek:
Lukács Rudolfné, 8900 Zalaegerszeg
Szederháti Anita, 1215 Budapest
Szatmári Sándorné, 1106 Budapest
Lizitzky Lászlóné, 7623 Pécs
Gábor Katalin, 5600 Békéscsaba
Tóth Józsefné, 8196 Litér
Csitkovics Józsefné, 9463 Sopronhorpács
Schwarcz József, 7932 Szulimán
Gecse János, 3070 Maconka
Fürész Imre, 8074 Csókakő
A nyereményeket a Lakitelek Alapítvány küldi el címükre!

A HÍR IGAZ

EGY ÓRÁS BEPERELTE A KORMÁNYT

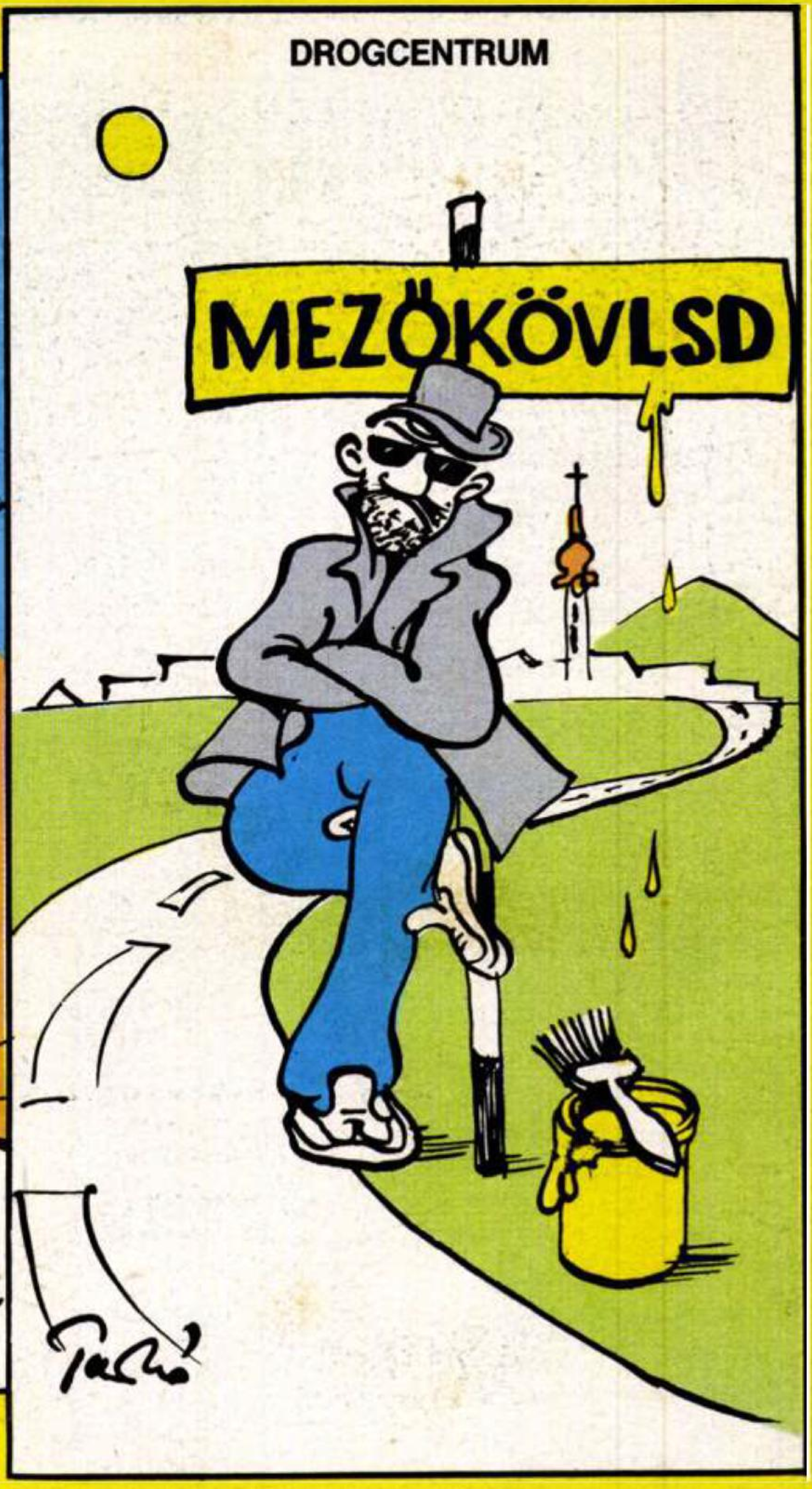
DROGCENTRUM

– Pszt! Nem vesz egy Köztársaság térre néző székházat?

– Mindössze kb. negyven évvel nézte el az időt!

KVÁRI SINKÓ ZOLTÁN:

HEJ, BUBIKÁM!

– Hej, Bubikám, Bubikám! Emlékszel, amikor még te voltál a legény a gáton?

– Már hogyne emlékeznék. Volt gát elég. És magam is legény voltam.

– Biza, Bubikám, te voltál az, akiről mindenki azt mondta: ez az ember nem alkuszik. Tegnap viszont láttalak a piacon, úgy alkudtál, hogy az eladó majdnem elsírta magát.

– Muszáj alkudni, nagyok a gyerekek, ez is kell nekik, még az is kell nekik, ami nem kell nekik. Így helyes, ami nem jutott az apáknak, jusson a fiúknak! Így megyen a világ előre.

– Ammán igaz, hogy te annak idején egyebet se néztél, csak azt, hogy mitől mehet a világ előre. Minden áron sürgetted a haladást minden vonalon. Ráztad, sokkoltad a kényelmeseket, a megfontoltságot hirdetőket, s türelmetlen voltál, amiért nem rohant mindenki veled.

– No, azért ma sem vagyok sokkal különb. Tegnap is megbüntettek gyorshajtásért.

– Van autód is?

– Persze, hogy van. Még a két hátsó kereke nincsen kifizetve, de már van benne nyolcszázötven kilométer.

– Ha elgondolom, hogy még rendes cipőd sem volt akkor, amikor a nagy harcaidat harcoltad. Emlékszem, egyszer az egyik lábadon sárga, a másikon fekete lábbeli volt, akik röhögtek, azokra legyintettél, s azt mondtad: – Nem az a fontos mi van a lábunkon, hanem az, mi van a fejünkben! Egy tarisznyában hordtad az összes holmijaid, s azzal jártál és lobogtál egész nap, lelkesen és fáradhatatlanul.

– Óh, ma már nagyobb távolságokat járok be kérlek. Februárban voltam Párizsban, múlt év novemberében Portugáliában. Szóval ilyen helyekre nem lehet tarisznyával menni, arról nem is beszélve, hogy felemás cipőben reprezentálni, hivatalos úton pláne nem lehet. Csodálatos utak voltak, grandhotelek, miegymás.

– És te már tudsz késsel és villával enni? Emlékszem annak idején azt vallottad, hogy ez kispolgári csökevény, így csak a burzsujok esznek, de a harcos ember bicskával eszi a túrós puliszkát.

– Hát igen, emlékszem, ez volt az én bohó ifjúkorom szélsőséges megnyilatkozásainak egyike. De hát ezt kinőttem. Általában a fiatal kor az át nem gondolt cselekedetek kora. Sajnos. Mert emiatt sok vitám van a fiammal. Sok mindent nem akar, és nem tud tudomásul venni.

– Te sem akartál sok mindent tudomásul venni. Emlékszem, amikor figyelmeztettünk hogy abba a bizonyos álközmunka ügybe nem jó, ha beleszólsz, különösen úgy, ahogyan te szóltál bele a dolgokba, egyenesen és kíméletlenül a közepébe. Szóval akkor te azt mondtad, nem baj ha botrány lesz. Botrányok nélkül nincsen haladás. Azt hiszem, akkor majdnem kirúgtak...

– Abbiz igaz, alig úsztam meg.

– Nos, lásd be, hogy a te fiad is most abban a korban van, amikor háborog.

– Ez nem háborgás, kérlek, ez hőbörgés! És a kettő között különbség van. Egy gyerek azt még nem értheti, hogy mennyire bonyolult az élet, hogy mennyi veszedelem származik a meggondolatlan cselekedetekből. Nekem az a kötelességem, hogy megóvjam őt! Nekem az a kötelességem, hogy embert neveljek belőle. Hogy legyen neki biztos egzisztenciája, nyugodt jövője.

– A te apád is így ügyelt reád?

– Nem volt neki ideje és lehetősége arra. Azt se tudta, hol vagyok, mit csinálok. Mindig csak arra figyelmeztetett, ügyeljek, nehogy trippert szerezzek valahonnan.

– Hej, Bubikám, Bubikám, azért csak te voltál közülünk a legény a gáton.

– Hehehe, ez bizony így volt. Volt gát elég, és legény voltam! Ha én most mindent elölről kezdhetnék!

– Akkor mit csinálnál?

– Innen kezdeném, ahol most vagyok. Gyere el, és nézd meg az új villámat.